

**FESTIVALUL
DE TEATRU
PIATRA NEAMT**

**PIATRA NEAMT
THEATRE
FESTIVAL**

22 - 31 MAI 1998

The large number of theatre festivals held in Romania have often been regarded as a negative phenomenon. I consider it a rather natural course of the events after the cultural isolation and seclusion that marked our theatre life before 1989. Moreover, when they manage to be really international, i.e. to generate an open, direct, and effective dialogue between various cultures, festivals may become a significant means in carrying on the new European architecture.

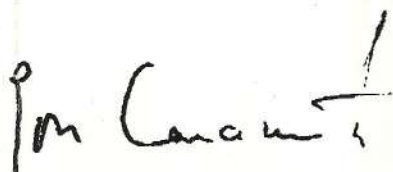
As for their number, I think we need not worry. It merely contributes to a highly competitive climate. Why should theatre fear competition? Some of them might prove unable to survive while others will consolidate their place on the agenda of the European festivals.

I have no doubt that the Piatra Neamtz Theatre Festival belongs to the latter. Its well defined strategy, clear programme as well as its rigorous organisation are definitely pleading for its future.

In as far as all these elements will enjoy the support of the local government and sponsors, the Piatra Neamtz Theatre Festival will certainly have a long and happy life.

I am sure that this 14th edition will be a success.

Ion CARAMITRU
Ministry of Culture

FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ

22 - 31 MAI 1998

V 22 05			Teatrul Tineretului Piatra Neamț premieră pe țară Ușa închisă de J. Graham Reid regia: Vlad Massaci 20.00 HC	Cocktail 22.30
S 23 05	Expresionismul: Tranziția și confuzia tragică Conferință susținută de Marian Popescu critic dramatic, lector univ. U.A.T.C. 11.00 - Rotonda T T	Brecht 100 Expoziție de carte organizată de Târgul Internațional de la Frankfurt/Main 12.30 - Rotonda TT	Teatrul "Anton Pann" Rm. Vâlcea Decameron 650 după Boccaccio regia: Silviu Purcărete 18.00	Teatrul "Anton Pann" Rm. Vâlcea Decameron 650 după Boccaccio regia: Silviu Purcărete 22.30
D 24 05	Lansarea volumului: Teatrul irlandez de azi participă J. Graham Reid autorul piesei "Ușa închisă" 12.30 - Rotonda T T	Studioul "Cassandra" U.A.T.C. București Omoară-l pe aproapele tău de Sławomir Mrożek regia: Dem Rădulescu & George Ivescu 10.30 HC	Teatrul Dramatic Galați Uși închise de Wolfgang Borchert regia: Cătălin Vasiliu 18.00 F	Recital extraordinar Tudor Gheorghe Petrecerea versuri de Marin Sorescu HC 23.00
L 25 05			Compania Teatrală 777 București Copiii unui Dumnezeu mai mic de Mark Medoff regia: Cristian Theodor Popescu 18.00 F	Teatrul Tineretului Piatra Neamț Scandal eu publicul de Peter Handke regia: Vlad Mugur 23.00 F; HC
M 26 05			Teatrul "Monplaisir" Sankt Petersburg - Rusia Pescărușul după A. P. Cehov 18.00 F	Teatrul Național București Toujours l'amour un spectacol de Dan Puric regia: Dan Puric 23.00 F
M 27 05	Lansare de carte Filantropul de Hans Magnus Enzensberger traducere: Victor Scoradeț 12.30 - Rotonda T T	Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca Facultatea de Litere, Catedra de Teatru Arlecchino în oglindă regia: Miriam Cuișus & Mona Chiriță 10.30 HC	Teatrul Național Timișoara Cerșetorul de Reinhardt Johannes Sorge regia: Beatrice Bleont 19.00 F	
J 28 05		Pannala's Puppets Vessy - Elveția Cei șapte corbi după Frații Grimm regia: Tina & Michel Perret-Gentil Casa de copii "Elena Doamna" 16.00 F	Noua Universitate Bulgară Grupul de Teatru Sofia - Bulgaria Lumini alpine de Peter Turini regia: Vazcressia Vicharova 17.00 F	Compania Hikaru Otsubo Tokyo - Japonia Mitul lui Faust un spectacol realizat la comanda Festivalului de Teatru Piatra Neamț regia: Hikaru Otsubo 23.00 F
V 29 05			Compania LYNX Elveția Pagliaccia de Monique Schnyder & Christian Mattis regia: Christian Mattis 17.00 F	Proiect polono-german Cracovia - Polonia Kettenseele un spectacol de Hartmut Fischer și Ekkehart Opitz 23.00 F
S 30 05		Pannala's Puppets Vessy - Elveția Cei șapte corbi după Frații Grimm regia: Tina & Michel Perret-Gentil Muzeul de Artă 17.00 F	Teatrul de Cameră Budapesta - Ungaria Pescărușul de A.P. Cehov regia: Alföldi Róbert 19.00	
D 31 05	Conferință de presă 12.00 - Rotonda TT		Teatrul de Comedie București Pălăria de Eugène-Marín Labiche regia: Horațiu Mălăele 19.00	Cocktail 21.00

HC - Hors concurs ; F - Focus: Spațiul teatral german

Festivalul de Teatru Piatra Neamț / Piatra Neamtz Theatre Festival

Organizatori/ Staff:	Corneliu-Dan Borcia- Director / Festival Director
	Victor Scoradeț - Director artistic / Artistic Director
	Veruța Heleșteanu - Director economic / Financial Manager
	Daniela Ursu - Secretar literar / Literary Manager
	Mihaela Gabor - Asistent coordonator / Assistant Coordinator
	Paul Findrihan - Secretar literar / Literary Manager
	Adina Panaitescu - Scenograf / Stage Designer
	Lucreția Mandric - Protocol primire / Protocol
	Cornel Nicoară - Șef protocol / P.R.Manager
	Alin Nechita - Șef producție / Production Manager
	Dumitru Olariu - Șef serviciu administrativ / Theatre Manager
	Ioan Murariu - Șef regizorat tehnic / Stage Manager
	Dorina Ciugudean - Secretară / Secretary

Coorganizatori/Joint - organisers: Fundația Culturală Ion Coman
Programul UNITER Caleidoscop teatral, finanțat de Comisia Europeană

Ediția a IV-a a Festivalului de Teatru Piatra Neamț a fost sprijinită de:

Ministerul Culturii
Consiliul Județean Neamț
Primăria Piatra Neamț
Inspectoratul pentru cultură al județului Neamț
Ministerul Tineretului și Sportului

Juriul Festivalului / Jury

Jukka-Pekka Pajunen

consilier artistic al Teatrului Național din Helsinki

Florica Ichim

critic de teatru

Vlad Zografu

dramaturg

Doru Mareș

critic de teatru

ing. Dragoș Vintea

reprezentantul publicului

Festivalul de Teatru mulțumește celor care au făcut posibilă cea de-a XIV-a ediție:

Luigi Bodo, Ioan Strătilă, Sălăgean Neculai, Mirela Popovici, Mihai Iancu, George Dima, Iulian Țocu, Adrian Vais, Elena Ionescu, Dan Popa, George Panaitescu, Ermil Marcoci, Gheorghe Olteanu, Florin Isachievi, Ion Mânzatu, Cristian Cojocaru, Nicolae Homoc, Mugurel Ursu.

TEATRUL TINERETULUI PIATRA NEAMȚ

VINERI, 22 MAI 1998, ORA 20.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 2 H 10' cu o pauză

UȘA ÎNCHISĂ

de / by **J. Graham Reid**

Premieră pe țară

traducere / translated by: **Marian Popescu**

regia/directed by: **Vlad Massaci**

scenografia/set & costume designer: **Oana Botez**

distribuția / cast:

Victor Donnelly:	Bogdan Talașman
Doreen Donnelly:	Ioana Flora
Doamna Courtney:	Lucreția Mandric
John "Slabber" McCoy:	Ovidiu Crișan
Domnul Patterson:	Cornel Nicoară
Doamna McCoy:	Adria Pamfil-Almajan
Gunner:	Dan C. Grigoraș
Soapy:	Victor Giurescu
Spud:	Dan Burghilea

Nota autorului

"Claret este o băutură pentru băieți; porto e pentru bărbați; dar cel care aspiră la titlul de erou trebuie să bea brandy."

Boswell's Viața lui Johnson

J. Graham Reid (n. 1945)

Dramaturg irlandez. S-a născut la Belfast și a studiat la Queen's University. Primele două piese ale lui Reid, *Moartea lui Humpty-Dumpty* (1979) și *Ușa închisă* (1980), spun deopotrivă povești sfâșietoare despre victimele violenței teroriste și despre lărgirea cercului pierderii. A scris, de asemenea, o trilogie pentru televiziune care s-a bucurat de succes, *Billy* (1982), și două piese pentru scenă, *Curriculum ascuns* (1982) și *Aducere aminte* (1984).

Premii: Premiul Harvey (1982), BBC Radio (1983), TV Irlanda de Nord

În 1980, Consiliul Artelor din Irlanda de Nord i-a acordat lui J. Graham Reid o bursă de importanță majoră.

J. Graham Reid (n. 1945)

Irish playwright. He was born in Belfast and graduated from Queen's University in Belfast. His first two plays, *The Death of Humpty-Dumpty* (1979) and *The Closed Door* (1980), tell tearing stories both about the victims of terrorist violence and enlarging of the loss circle. Mr Reid also wrote a trilogy for television which enjoyed an outstanding success, *Billy* (1982), and two for stage, *The Hidden Curriculum* (1982) and *Remembrance* (1984).

Awards: The Harvey Award (1982), BBC Radio (1983), TV Northern Ireland.

In 1980, The Irish Arts Council and the Northern Ireland Arts Council granted Mr J. Graham Reid bursaries.

Author's Note

"Claret is the liquor for boys; port for men; but he who aspires to be a hero must drink brandy."

Boswell's Life of Johnson

Oricărui om îi place să se considere erou. Din cauză că nu ne place să credem despre noi că suntem lași, deoarece îi disprețuim sau, cel puțin, îi urâm pe cei care sunt. Dacă cineva poate arăta cu degetul spre un ticălos, asta înseamnă cel puțin că acuzatorul are un comportament mai nobil, mai eroic. Degetul îndreptat spre altul poate fi un gest puternic de apărare. Ar putea însemna un mod de a îndepărta atenția de la noi și de a scăpa de privirile scrutătoare. Din fericire pentru cei mai mulți dintre noi, nu suntem niciodată puși la încercare. Conjunctura, soarta, orice altceva, aleg și expun foarte puțini indivizi. Celor mai mulți dintre noi li se permite, de aceea, luxul să stea comod și să-i judece pe cei aleși.

J. Graham Reid

Ușa închisă

“O piesă care contestă ideile convenționale despre eroism și lașitate. Cât este de curajos omul fără imaginație, care nu are o viziune de la distanță asupra faptelor sale? Cât este de laș omul care trăiește până la capăt în imaginația sa pe care nu o poate înfrunța în realitate? Este o piesă care alimentează atât imaginația cât și emoțiile, în care oroarea pășește mândră pe picioarele încălțate în papuci de casă, șoptind întrebări dure... *Ușa închisă* este teatru de mare valoare și nimic se poate compara cu acest fel de teatru.”

Dublin

Graham Reid este atras, în *Ușa închisă*, de studiul de caz al lașității. Într-un context al conflictului armat, bazat pe confruntarea comunităților protestantă și catolică în Irlanda, aflată la originea procesului dintre Belfast și Londra, lumea din piesa lui Reid este divizată fundamental între cei care au curaj și cei care se tem. Piesa mi s-a părut semnificativă și pentru contextul românesc anterior căderii comunismului în România, unde, ani de zile, se va discuta despre cei care au avut curaj, au trecut la fapte și despre cei care au „rezistat” pasiv. Într-un fel situațiile se aseamănă, dar în același timp, sunt fundamental diferite. Paradoxul e explicabil – dacă poate fi – prin aceea că, dacă circumstanțele istorice sunt, în general, cunoscute și au un numitor comun în (o)presiunea celui mai puternic (Anglia, respectiv, U.R.S.S), una dintre marile diferențe e dată și de contribuția religiei, reală în prima situație, substituită, în cealaltă, de contribuția ideologiei și propagandei.

Marian Popescu, Prefață la *Teatrul irlandez de azi*, Editura UNITEXT, București, 1998

All persons would like to think of themselves as heroes. It is because we wouldn't like to think of ourselves as cowards that we dislike those, or at least scorn those who are. If one can point a finger at a coward, that at least implies that the accuser would act in a nobler, more heroic way. The finger pointed at someone

else can be a great defence. It can be a way of directing attention away from ourselves and escaping scrutiny. Fortunately for most of us we are never put to the test. Circumstances, fate, whatever, singles out very few individuals and exposes them. Most of us are therefore afforded the luxury of being able to sit back and judge those who are singled out.

J. Graham Reid

The Closed Door

“A play which challenges conventional ideas of heroism and cowardice. How brave is the man with no imagination, at no distance from his actions? How craven the man who lives through in his imagination what he cannot face in reality? It is a play which fuels both the mind and the emotions, in which horror stalks the boards on slippared feet, whispering harsh questions... *The Closed Door* is great theatre and great theatre is like nothing else.”

Dublin

Graham Reid is attracted, in *The Closed Door*, by the study of cowardice. Within the framework of the armed conflict based on the

clash between the Protestant and Catholic communities in Ireland – the origin of the Belfast versus London case – people in Reid's world is fundamentally divided between those who have courage and those who dread. Moreover, the play seemed relevant to the Romanian background previous to the Communist fall in Romania, where people will talk about those who were brave, and acted, and those who “resisted” passively. Though fundamentally different, the two situations are similar to some extent. Should we consider the historical circumstances and the oppressionen forced (by England and the USSR, respectively) as a common factor, the paradox may be explained. One of the most relevant differences is the contribution of religion, real within the former, substituted by ideology and propaganda within the latter.

Marian Popescu, Preface to *Irish Theatre Today*, UNITEXT, Bucharest, 1998

TEATRUL „ANTON PANN“ RM. VÂLCEA

SÂMBĂȚĂ, 23 MAI 1998, ORELE 18.00 & 23.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 2 H

DECAMERON 650

după/adapted from: **Giovanni Boccaccio**

regia artistică/directed by: **Silviu Purcărete**

asistent regie/assistant director: **Cristian Alexandrescu**

lumini/light designer: **Vadim Levinschi**

consultant plastic/set designer: **Ecaterina Popa**

pictură/designer: **Dumitru Chiriac**

distribuția/cast:

Ilie GHEORGHE

Messer Galeotto

Cristian ALEXANDRESCU un mort; Gurrado Gianfigliuzzi; un mesean; nemernicul de popă din Fiesole; regele Tancredi; Guiglielmo Rossiglione; un păstor; o privighetoare; un sihastru bătrân; Don Gianni di Barolo.

Cristian STANCA un mort; Nuto; Messer Ricciardo din Chinzica; un gardian; cerbul cel cornut; bărbatul care a avut un vis; Lizio di Valbona; Fra Rustico cel evlavios.

Gabriel TUDORIN un mort; Filippo Balducci; Chichibio bucătarul; un mesean; o privighetoare; Paganino din Monaco; un gardian; un păstor; Pietro din Tresanti; vânătorul.

Radu CONSTANTIN un mort; Masetto din Lamporecchio cel mut; Guiscardo cel dezghețat; o privighetoare; un stârc; Guiglelmo Guardastegno; un lup; un sihasatru.

Gabi POPOESCU un mort; băiatul lui Filippo Balducci; un gardian; un stârc; un sihastru; un călugăr vânzător de moaște; un lup; Ricciardo.

Doru ZAMFIRESCU un mort; un mesean; călul lui Messer Gurrado Gianfigliuzzi; un păstor; un gardian; o privighetoare; un sihastru; un vânzător de moaște; bucătarul lui Messer Guiglielmo Rossiglione.

Doina MIGLECZI baba care alungă muște; o găscă; un stârc; stareața; păstorita; mama Caterinuței; un sihastru;

cumătra Gemmata.

Iulia ANTONIE un mort; nevasta lui Filippo Balducci; o găscă; Donna Brunetta; o măicuță; o păstorită; un stârc; Donna Piccarde din Fiesole; un sihastru; Caterinuța dulce, Donna Bartolomea.

Corina MERIȘESCU un mort, o găscă; o măicuță; căprioara; o păstorită; femeia mîncată de lup; o privighetoare; un stârc; Alibech.

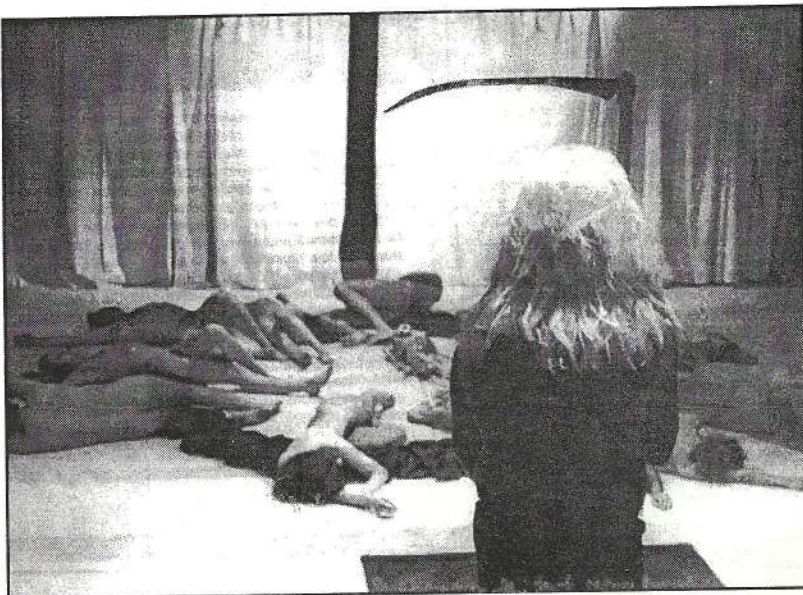
Claudia CACOVEANU un mort; o găscă; un stârc; Donna Brunetta; o măicuță; Ghismonda; o păstorită; un sihastru.

Ramona ATĂNĂSOAIE; Adina STAN un mort; o găscă; Donna Brunetta; un stârc; o păstorită; o privighetoare, un sihastru; doica, cea care cântă; femeia lui Rosaiglione.

Mihaela MIHAI un mort; Donna Malgherida din Ghisolieri; o măicuță; Ciutazza cea pocită; o păstorită; o privighetoare; un stârc; un sihastru.

Premii acordate acestui spectacol

- Marele Premiu, acordat la Festivalul Internațional "Teatru Imagine", Satu Mare, 1993.
- Premiul pentru regie "Ion Sava", acordat domnului Silviu Purcărete, la ediția 1993 a Festivalului Național "I.L. Caragiale".
- Premiul pentru regie, acordat domnului Silviu Purcărete la Festivalul Internațional de Teatru Tânăr Profesionist de la Sibiu.
- Nominalizarea în cadrul Galei UNITER, pentru cel mai bun spectacol, pentru cea mai bună regie, (Silviu Purcărete) și pentru cea mai bună interpretare (Ilie Gheorghe).

Requiem erotic pentru purificarea lumii

„... Profesionalismul acestor interpreți a depășit proba unei partituri interpretative cu har și conștiințiozitate pentru că fiecare actor în parte și toți la un loc ne-au tăiat respirația, urmărindu-i timp de mai bine de două ore, fără pauză, cum leagă și dezleagă, în chip magic, un ritual carnal, dar și ancestral, rosturile ființei...”

Olivia SIREANU CHIRVASIU

Tineretul liber

Despre Decameron

„Un spectacol tulburător prin adevărurile profunde de viață relevate într-o cheie satirico-ironică specifică autorului Decameronului și într-un stil Purcărete. (...) Cine are prilejul să vadă un astfel de spectacol se poate considera un om fericit!”

Dimitrie ROMAN - *Culise*

„... un reporter al anului artistic”

„... Silviu Purcărete a făcut cu treisprezece actori – fiecare dintre ei susținând mai multe roluri, cu aceeași disponibilitate și aceeași frăgezime – poate cel mai rafinat și mai subtil spectacol al stagiunii. E o bucurie să te întâlnești cu o operă scenică atât de savant creată. Teatrul “Anton Pann” din Râmnicu Vâlcea o propune cu mândrie legitimă drept un reper al anului artistic.”

Valentin SILVESTRU - *Libertatea*

Într-o frază despre DECAMERONUL

„Se poate un singur cuvânt? Tulburător...!”

Oana POPESCU

“Decameronul”, realizat de Silviu Purcărete cu singulara trupă “Anton Pann”, este unic; o dată, prin complexitatea de o puritate halucinantă a ritualului Eros-Thánatos; apoi, prin divină adecvare dintre evoluția solistului (Ilie Gheorghe) și a orchestrei (trupa actorilor), din care se naște miracolul. Căci spectacolul este un ritual și un miracol (în sensul creștinismului medieval).”

Ion CALION

“Un spectacol pentru care merită să te zbați să intri în sală.”

Marius Gâlea

“Eu am stat în genunchi să văd spectacolul. Poate așa trebuia văzut.”

Carol ERDOS (actor)

“Din România vine Teatrul *Anton Pann* cu versiunea extraordinară, năstrușnică și amuzantă a “Decameronului” lui Boccaccio, la teatrul Tivoli”.

Trish MURPHY, *The Observer*

„Succesul Festivalului a fost deplin ilustrat, într-o minunată seară Boccaccio gândită de regizorul român Silviu Purcărete la Teatrul “Anton Pann”, prin “Decameron 646”.

Micael Coeney, *The Observer Review*

Erotic Requiem for the Purification of the World

The professionalism of these actors went beyond the test of a giftedly and conscientiously performed role as every single actor and all of them together have taken our breath away, while watching them for more than two hours, without break, tying and untying, magically, according to a carnal and ancestral rite, the motivations of the being.

Olivia SIREANU CHIRVASIU

Tineretul liber

About the Decameron

A tormenting show, through its profound life truths, revealed in a satirical and ironical tone, specific to the author of the

Decameron and in a Purcărete style. He who sees the show can consider himself a blessed man.

Dimitrie ROMAN - *Culise*

„... a mark if the artistic year...”

„Silviu Purcărete has managed to produce the most refined and subtle show of the season with only thirteen actors, each of them performing several parts, with the same skillfulness and freshness. It’s a delight to meet such an excellent stage work. The theatre “Anton Pann” from Râmnicu-Vâlcea proposes it, with legitimate pride, as a mark for the artistic year.

Valentin SILVESTRU - *Libertatea*

All in a sentence about the Decameron

“Is it all in one word? Ravishing...”

Oana POPESCU

“The Decameron” directed by Silviu Purcărete with the singular company “Anton Pann” is unique, first, through the complexity of a hallucinating purity of the ritual Eros-Thánatos, then, thinking the divine harmony between the leading actor’s evolution (Ilie Gheorghe) and the orchestra (the company) from which the miracle arises. As, the show is a ritual and a miracle (in the medieval Christian sense)

Ion CALION

„A show for which it is worth fighting to get into the hall”

Marius Gâlea

„I watched the show, on my knees. Perhaps, that’s the way it was meant to be watched.”

Carol ERDOS (actor)

„The theatre *Anton Pann* with the extraordinary playful and amusing version of Boccaccio’s Decameron.”

Trish MURPHY, *The Observer*

„The success of the Festival has fully been illustrated, through a wonderful Boccaccio might, conceived by the Romanian director Silviu Purcărete from the theatre Anton Pann, with Decameron 649.”

Micael Coeney, *The Observer Review*

U.A.T.C. BUCUREȘTI – STUDIOUL DE TEATRU “CASANDRA”

clasa

prof. univ. Dem Rădulescu

asist. univ. George Ivașcu

DUMINICĂ, 24 MAI 1998, ORA 10.30 , SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 50'

OMOARĂ-L PE APPROAPELE TĂU!

după texte de/adapted from Slawomir Mrozek

traducere/translated by: Stan Velea

regia/directed by: Dem Rădulescu & George Ivașcu

scenografia/set & costume designer: Adriana Popescu (Academia de Arte)

muzica/music by: Victor Vurtejanu (*Pe jos*) Monica Ciuta (*Curcanul*)

coregrafia/choreography: Elena Vasile

distribuția/cast:

Măine seară se improvizează (după *Curcanul*)

Laura: Laura Creț, Marina Ristea
Rudolf: Dragoș Huluba
Poetul: Marius Rizea
Căpitanul: Dan Badea, Victor Vurtejanu
Prințul: Cătălin Dupu
Pustnicul: Dan Chiriac
Corul de fete: Ioana Andreea Moldovan,
Natalia Călin, Simona Popescu,
Dina Rotaru, Adriana Zaharia

Pe jos

Tatăl: Dan Chiriac
Fiul: Simona Popescu
Doamna: Ioana Andreea Moldovan
Adriana Zaharia
Superiusz: Dan Badea
Precupeța: Natalia Călin
Fata: Laura Creț, Dina Rotaru
Lt. Zielinski: Cătălin Dupu, Mihai Brătilă
Soldatul: Ion Livădaru
Învățătorul: Dragoș Huluba
Cântărețul: Marius Rizea
Povestitorul: Victor Vurtejanu

SLAWOMIR MROZEK

S-a născut la 26 iunie 1930, la Borzecin. După absolvirea secției de științe umanistice, se înscrie la Academia de Arte Frumoase din Cracovia, unde se simte atras de pictură și desen, dar și de arhitectură și orientalistă. Desenul și, mai ales, caricatura îl vor preocupa și mai târziu, ciclul de schițe *Polonia în imagini* vădind o minte ageră și o mână sigură. Ca scriitor, debutează în 1950 cu foiletoane și scurte povestiri umoristice publicate în periodicele cracoviene. Ulterior, la intervale relativ scurte, apar volumele de schițe *Semiblandaje practice* (1935), *Elefantul* (1957), *Nuntă la Atomice* (1959), *Ploaia* (1962) și romanul parodie *Vară scurtă* (1956).

SLAWOMIR MROZEK

was born on June 26, 1930. After graduating the humanistic department, he enrolls at the Academy of Beaux Arts in Krakow where he is attracted by painting and drawing as well as by architecture and Oriental Studies. Drawing and caricature in particular will be his main preoccupations. *Poland in Images* stands proof for an alert mind and a steady hand. He made his debut as a writer, in 1950, with serials and short humorous stories published in Krakow periodical journals. Later on, at relatively short intervals, his volumes of sketches *Practical Half-Armours* (1935), *The Elephant* (1957), *Wedding at Atomice* (1959), *The Rain* (1962) appear as well as his parody novel *Short Summer* (1956).

ARTA ACTORULUI este improvizație.

Studentul când părăsește școala pentru a urca pe scena teatrului profesionist trebuie să fie deja înarmat cu o concepție și o tehnică desăvârșită din toate punctele de vedere.

Aceasta se realizează prin exercițiile scenice, prin improvizație.

În acest spectacol am încercat, pe textele lui Mrozek, improvizația, considerând că, deși ne aflăm la "Cassandra", aceasta este tot o sală de curs pentru anul IV.

Deosebirea constă în faptul că, în acest an IV de studiu intervine publicul care ne urmărește munca.

Aici toate elementele însușite în școală plus elementele noi care intervin la "Cassandra" – ca scenă de teatru – concură la formarea profilului viitorului actor.

prof. univ. **Dem Rădulescu**

ACTING is improvising. When leaving the drama school to step on a professional stage the student should already be armed to the teeth with a conception and an accomplished technique. This can be done by practising on stage, by improvising. In this performance, we have tried to improvise on Mrozek's texts as we consider this is still a 4th-academic-year classroom despite the fact that we work at the "Cassandra" Studio.

During this academic year the audience makes the difference. They watch our work. Here, our theoretical knowledge plus the new elements that occur at "Cassandra" – as a theatre stage – co-operate to building up the profile of the performer-to-be.

Professor **Dem Rădulescu**

(...) Gradarea propusă de profesori studenților lor respectă propunerea ideatică, dar și știința efectului la spectator. Prima parte ne duce într-un tunel a cărui lumină, de la capăt, nu e decât o ceață înșelătoare, în care, conform subtitlului, dar și datului condiției umane, nu se poate accede decât "Pe jos"(...).

Imaginând cu ingeniozitate interiorul dorinței personajelor, două explozii de bucurie excelent realizate de studenți sunt create aproape demonstrativ (...) A doua parte, comedie cu efect și nerv după textul "Curcanul", își învață studenții să priceapă lumea profesională în care vor accede curând. Sub bagheta jocului lui Marius Rizea, toți cei din scenă, fără excepție, produc momente explozive.

Contrapunctului disperării Regizorului îi urmează un fel de replică la finalul *Cântăreței chele* a lui Tompa Gabor, spectacolul în spectacol derulându-se cu mare viteză și efect pe măsură.

Doru Mareș - Cotidianul

(...) The gradual progress professors proposed to their students observes the proposition of the ideas as well as knowledge of the effect on the audience.

The first part leads us into a tunnel whose light at the other end is but a deceiving mist in which, according to the subtitle, and to the fate of human condition, can only be accessed *On Foot* (...)

Ingeniously fancying the characters' inner desire, two bursts of joy are almost purposely created by the students in an excellent way (...)

The second part, an efficient and vigorous comedy adapted from *The Turkey*, teaches the students how to get the meaning of the professional world they will soon enter. Under the rod of Marius Rizea's play, each and everyone on stage, creates explosive moments.

The counterpoint of the Director's despair is followed by some kind of a cue to the final scene of Tompa Gabor's *Cantatrice chauve*; the performance within a performance progresses at high speed and with an appropriate effect.

Doru Mareș - Cotidianul

Ziua premierei: Le urez tinerilor mei colegi numai șanse în acest joc al iluziilor care înseamnă teatrul.

... și după: Mulțumesc tuturor celor care au avut încredere în acest proiect și tuturor colaboratorilor acestui spectacol.
asist. univ. **George Ivașcu**
(*Jurnal imaginar de repetiții*)

Opening night: I wish all my younger colleagues to break a leg when playing this game of illusions such as acting.

... and after: I thank all those who believed in this project and all those who co-operated to this performance.

George Ivașcu, Deputy Professor (*An Imaginary Rehearsal Log*)

TEATRUL DRAMATIC GALAȚI

DUMINICĂ, 24 MAI 1998, ORA 18.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 2 H

UȘI ÎNCHISE

adaptare după / adapted from **Wolfgang Borchert** de / by **Cătălin Vasiliu**

traducere/translated by: **H. Matei**

regia artistică / directed by: **Cătălin Vasiliu**

scenografia / set designer: **Mihai Vladimir Anton**

distribuția / cast:

Moartea: **Ana Maria Ciucanu**

Beckmann: **Cătălin Cucu**

Celălalt: **Lucian Pânzaru**

Fata: **Ana-Maria Ciucanu**

Ologul: **Lucian Pânzaru**

Elba: **Liliana Lupan**

Un general: **Mihai Mihail**

Directorul de cabaret: **Gabriel Constantinescu**

Doamna Kramer: **Liliana Lupan**

Fiica generalului: **Carmen Duru**

Soția generalului: **Carmen Miron**

Un artist ciudat: **Vasile Dănilă**

Fetele Doamnei Kramer: **Carmen Miron, Carmen Duru**

Dumnezeu: **Lucian Pânzaru**

WOLFGANG BORCHERT

s-a născut la 20 mai 1921, la Hamburg. Când s-a sfârșit războiul avea douăzeci și patru de ani, iar în 20 noiembrie 1947, la douăzeci și șase de ani, murea într-un spital din Basel, istovit de o îndelungată suferință. Cariera literară a lui Wolfgang Borchert este, prin urmare, foarte scurtă. În 1946 a apărut la Hamburg placheta de versuri *Felinarul, noaptea și stelele*, iar în 1947 avea să vadă lumina tiparului volumul de povestiri *Păpădia*. Dar realizarea care avea să întrupeze în modul cel mai profund și mai complex strigătul de deznădejde al scriitorului este *În fața ușii*, piesă de teatru radiodifuzată din Hamburg, la 13 februarie 1947, și a cărei premieră a avut loc la o zi după moartea sa. Exponent lucid al unei generații deziluzionate, Wolfgang Borchert așează adevărul în fruntea ierarhiei valorilor, atât de adânc zdruncinate, arătând că acesta trebuie să fie oricând preferat și apărut, chiar dacă este dur ca și moartea.

Romul Munteanu, *Profiluri literare*

WOLFGANG BORCHERT

was born on May 20, 1921, in Hamburg. When the war was over he was twenty-four, and on November 20, 1947, when he was twenty-six, he died in a Basel hospital, exhausted by a long suffering. Borchert's literary career is very short. In 1946 his verse brochure *The Street Lamp, the Night and the Stars* was released in Hamburg. His stories were to be released in a volume – *The Dandelion* – in 1947. But his most profound and complex cry of despair is *The Man Outside*, a play broadcast from Hamburg, on February 13, 1947. The play was staged and opened a day after his death. As a clear-minded representative of a disillusioned generation, Wolfgang Borchert places the truth on the top of the weakened hierarchy of values. He shows the truth should always be defended and preferred, even if it were as tough as death.

Romul Munteanu, *Literary Profiles*

Teatrul Dramatic din Galați a prezentat de curând publicului un nou spectacol care - deși nu este sortit unui succes de public din cauza textului arid și pe alocuri tezigist semnat de Borchert (și, subintitulat chiar de el "o piesă pe care teatrele nu vor s-o prezinte, iar publicul nu vrea s-o vadă") atrage atenția asupra tânărului regizor Cătălin Vasiliu, autorul montării. Mesajul disperat al lui Borchert străbate în spectacolul *Ușa închisă* filtrat prin sensibilitatea regizorului. El ordonează conflictul dramatic și fixează relațiile dintre personaje, temperând replicile lozincarde ale dramatur-

gului, expresie a unei angoase având ca unică temă

Omenirea - încotro?

Teatrul Dramatic din Galați și-a făcut un scop din a oferi tinerilor regizori ocazia de a lucra primele lor spectacole pe o scenă profesionistă. Cel care a beneficiat cel mai recent de întâlnirea cu trupa gălățeană este Cătălin Vasiliu, student al Cătălinei Buzoianu și al lui Silviu Jicman. (...) *Afară, în fața ușii* (intrată în repertoriul teatrului gălățean cu titlul *Uși închise*) nu este un text comod nici pentru regizor, nici pentru actori și cu atât mai puțin pentru spectatori. Ea este strigătul disperat al unui tânăr întors din război, într-o societate în care nu-și mai găsește locul.

Cristina Modreanu

The Dramatic Theatre in Galați has recently staged a new performance which is far from being a success to the

audience as Borchert's text is barren and even mannered, and entitled by the author himself "a play that theatres will not perform and audience will not see"), draws the attention upon the young director, Cătălin Vasiliu. Borchert's desperate message, filtered by the director's sensitivity, is felt throughout the performance *The Closed Door*. He sets the plot in order and establishes the relationships among the characters, tempers the playwright's slogans, a means of expressing his

torment focused on a unique theme the **Mankind - Whither?**

The Dramatic Theatre in Galați has been aiming at offering to young directors the opportunity of staging their first performances on a professional stage. Cătălin Vasiliu is one of the directors who have most recently been offered the opportunity to meet the actors in Galați. Mr Vasiliu was Mrs Cătălina Buzoianu's and Silviu Jicman's student. *The Man Outside* (staged at The Dramatic Theatre in Galați as *The Closed Doors*) is far from being an easy text either for the director or for the actors and even less for the audience. It is the desperate cry of a young man returned from the war to a society, which he can fit no more.

Cristina Modreanu

(...) Simptomatică în aceasă privință este prima și singura dramă a lui Wolfgang Borchert, *Afară, în fața ușii*, un amar și extatic strigăt de deznădejde al unui tineret înșelat, frustrat, care se întoarce distrus de pe câmpurile de luptă în mijlocul ruinelor, într-o patrie înăspriță de indiferență și egoism. În invocarea zadarnică a unui "răspuns" răsună glasul unei întregi generații. Borchert s-a inspirat din expresionism, întorcându-se astfel la un nivel anterior mutației survenite în creația târzie a lui Brecht, aproape necunoscută în acel moment. Dar de când teoria și practica brechtiană

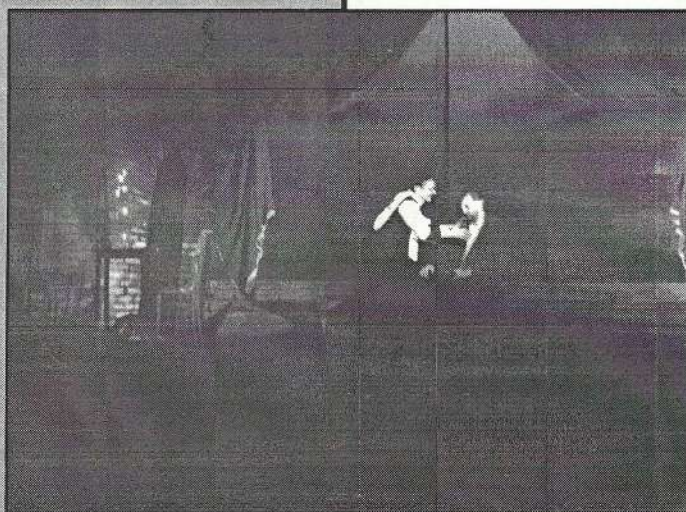
întemeiaseră o nouă concepție despre dramă și teatru, despre mijloacele și tehnicile acestuia, o revenire nu mai era posibilă. Drama contemporană nu se putea sustrage influenței lui Brecht; era constrânsă s-o urmeze, s-o prelucreze, chiar și atunci când voia să se detașeze din nou de ea.

Fritz Martini - *Istoria literaturii germane*

Symptomatic in this respect it is the first and only play of Wolfgang Borchert, *The Man Outside*, a bitter and ecstatic cry of despair of a betrayed and frustrated young generation, who returns exhausted from the battlefield amidst ruins, to a country tormented by indifference and egotism. The voice of an entire generation can be heard in the useless invocation of an "answer". Borchert found his source in Expressionism returning thus to a level prior to the transformation occurred in Brecht's late work, practically unknown at that time. But since the Brechtian theory and practice had established a new

view on drama and theatre, on the means and techniques of the latter, a return was no longer possible. The contemporary drama could not escape Brecht's influence; it was compelled to follow it, to process it even when he meant to break with it again.

Fritz Martini - *History of German Literature*

RECITAL EXTRAORDINAR TUDOR GHEORGHE

DUMINICĂ, 24 MAI 1998, ORA 23.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 15'

P E T R E C E R E A

un spectacol de Tudor Gheorghe

versuri de / poems by: Marin Sorescu

muzica / music by: Tudor Gheorghe

„Un program cultural de anvergura celui pe care mi l-am propus poate părea o încercare cel puțin temerară.

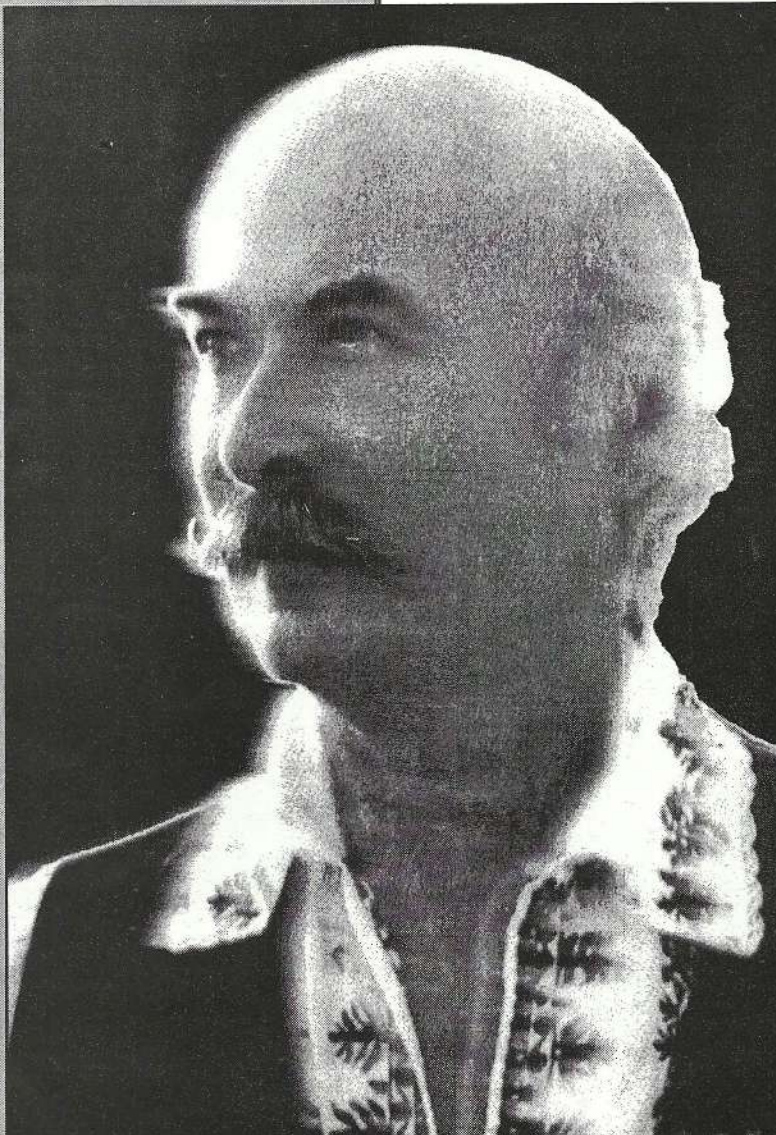
Realizarea lui pe cont propriu, fără sprijinul instituțiilor interesate în împlinirea unui asemenea demers, nu se datorează orgoliului, ci numai convingerii că neîmplicând pe nimeni în materializarea lui, riscul unui eșec îmi aparține în exclusivitate.“

„Beneficiind din plin de un dezinteres constant din partea redactorilor, de un dezinteres constant din partea redactorilor de specialitate ai Radio-Televiziunii Române și ai Electrecordului - poate că ar trebui să le mulțumesc pentru asta - m-am pomenit după aproape treizeci de ani puși în slujba poeziei și cântecului românesc, posesorul unui impresionant număr de alese poeme aproape necunoscute marelui public.“

Artistul egoist, fericit să se bucure doar el și un număr prea mic de prieteni de frumusețile neănuite ale spiritului românesc, s-a dat la o parte și a strigat:
**Tudore,
Deschide poarta!“**

„A cultural program of the proportions I initially established, may seem as a try at least bold if not much more.

Having no support from the institutions interested in the accomplishment of such an approach, its production on us own is not due to pride but only to the conviction that by not involving anyone in its structure, the risk of a failure is exclusively reserved to me.“

„Fully taking the advantages of a constant interest from the specialists from The Romanian Television and Radio and from Electrecord, maybe I should thank them for that - I realized that I was, after thirty years of serving the Romanian poetry and song, the owner of an astonishing number of chosen poems, almost unknown to the audience.“

„The selfish artist, happy for himself to enjoy only by himself or together with just a few friends the hidden beauties of the Romanian, stepped aside and shouted:
Tudor, Open the gate !“

Programul se va realiza și desfășura vreme de doi ani.
Prima etapă s-a încheiat la 1 decembrie 1996 și a cuprins recitalurile:

- *Reîntoarcerea* - 15 martie 1996
- *Primăvara* - 16 martie 1996
- *Cu Isus în celulă* - 17 martie 1996
- *Toamna* - 21 septembrie 1996
- *Cu taraful după mine* - 22 septembrie 1996
- *Cântece cu gura închisă* - 23 septembrie 1996
- *Mie-mi pasă* - 1 decembrie 1996.

A doua etapă a proiectului cultural va cuprinde:

- inaugurarea Fundației culturale *Zestrea*, cu sediul în Craiova, strada Unirii, nr.82, înființată la sfârșitul anului 1995.

- Fundația are drept obiectiv principal reintegrarea în spațiul cultural românesc contemporan a românilor de lângă România.

- Editarea casetei audio "Cântece pentru bunici să-i învețe pe cei mici" care va cuprinde cântece și poezii pentru copiii școlari și pentru cei din clasele mici.

- Imprimarea și difuzarea casetelor audio și a discurilor cuprinzând recitalurile prezentate în prima etapă sub titlul generic "**Tudor Gheorghe în concert**".

COMPANIA TEATRALĂ 777

BUCUREȘTI

LUNI, 25 MAI 1998, ORA 18.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 2 H 30' CU O PAUZĂ

COPIII UNUI DUMNEZEU MAI MIC

de / by **Mark Medoff**

traducerea / translated by: **Alina Nelega**

regia/directed by: **Theodor Cristian Popescu** scenografia/set & costume designer: **Liliana Cenean, Ștefan Caragiuz**

coregrafia/choreography: **Florin Fieroiu**

muzica/music by: **Gordon Dougall**

distribuția/cast:

James Leeds: **Adrian Pinte**

Sarah Norman: **Cristina Toma**

Orin Dennis: **Adrian Titieni**

Claudiu Trandafir

Doamna Norman: **Lelia Ciobotariu**

Domnul Franklin: **Radu Gabriel**

Lydia: **Maria Tudosie**

Edna Klein: **Ana Calciu**

Mark Medoff

s-a născut la 18 martie 1940 în Mount Carmell, Illinois, S.U.A. Urmează cursurile la Universitatea din Miami, Coral Gables în 1962.

Scriitor, regizor, actor.

1966 - 1971 editor coordonator la Capital Radio Engineering Institute Washington D.C.

1971 - 1974 asistent profesor

1974 - 1979 profesor asociat

1979 - 1993 profesor de limba și literatura engleză

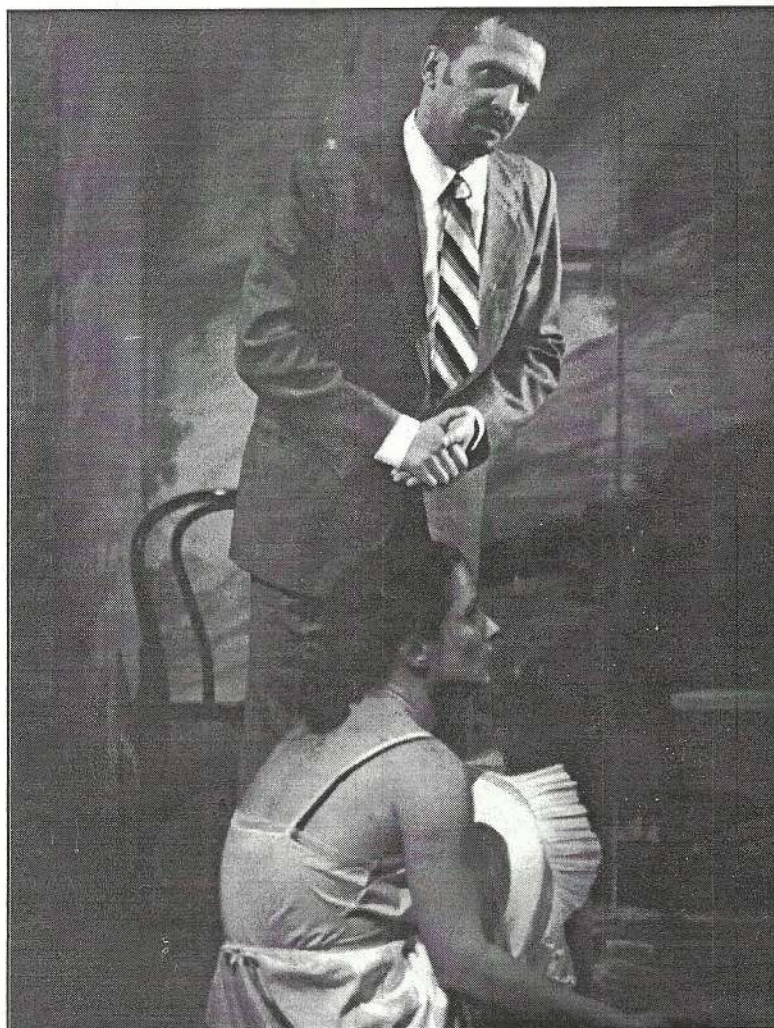
1978 - 1987 Decanul Departamentului de Dramă

1984 - 1987 Director artistic al American Southwest Theatre Company

● membru al Writers Guil of America, Actor's Equity Association, Dramatists Guild, Screen Actors Guild.

Premii obținute în S.U.A. de piesa *Copiii unui Dumnezeu mai mic*:

- Premiul Asociației Naționale a Criticilor
- Premiul Catedrei de Teatru
- Premiul TONY pentru Cea mai bună piesă a anului 1980

Cristian Theodor Popescu a înființat Compania Teatrală 777 pentru că s-a hotărât, pe cât posibil, să ocolească sistemul instituțiilor subvenționate și să lucreze pe baza unor proiecte: "structura companiei este flexibilă și complet deschisă". Primul pas este spectacolul *Copiii unui Dumnezeu mai mic*, după o piesă scrisă în 1981 de americanul Mark Medoff. Titlul pare ciudat și oricum nu prevestește nimic despre faptul că este vorba de un text puternic implicat social, o piesă cu, despre și pentru surdo-muți. Noutatea unui astfel de demers teatral este completă în România, pentru că depășește ideea terapiei prin teatru. *Copiii...* este jucat cu succes pe scena Teatrului Odeon, dar și la diverse școli ajutoare și cămine. Chiar dacă în fruntea distribuției apar Adrian Pinte sau Florin Piersic jr., Adrian Titieni, ori Radu Gabriel, toți au făcut o muncă dublă: aceea de actor și aceea de interpret în limbajul semnelor. Trupa s-a antrenat perfect pentru a juca performant în fața oricărui tip de public fără a modifica modalitățile de expresie.

R.A.I. Flacăra

Despre recenta premieră de la Teatrul Odeon, *Copiii unui Dumnezeu mai mic* de Mark Medoff, în regia lui Theodor Cristian Popescu, scrie, ca de obicei, cronicarul nostru. Eu vreau doar să-mi reafirm admirația mea de o viață pentru miracolul artei actoricești. Apropo de titlul acestui spectacol uluitor, actorii autentici sunt dăruți cu o scânteie dumnezeiască. Să-i zici talent e prea puțin. Acolo pe scândură ei sunt creatorii unei arte nepereche, dar, din păcate, cu totul efemere, fiindcă dispăre o dată cu actorul. Peliculele nu pot păstra decât aparențele acestei arte. E ceva în plus, un mister, o picătură de suflet care nu pot fi descifrate la adevărata valoare decât pe viu. Adică pe scenă.

Revenind la piesă, mărturisesc că n-am crezut că e posibil să mă faci pe mine, spectator, să sufăr, să mă revolt, să lăcimesc, să trec prin atâtea stări omenești, vorbindu-mi prin semne, în limbajul surzilor.

Sorin Holban - Jurnalul de București

Ca toți dramaturgii americani, Mark Medoff scrie bine. *Copiii unui Dumnezeu mai mic* (premiul Tony pentru cea mai bună piesă a anului 1980) e construită riguros, dialogurile curg firesc, personajele sunt vii, convingătoare. Lipsesc excesele sentimentale, patetice. Iar finalul va fi deschis, lipsit de orice urmă de tezism. Nu însă și de un reproș discret, care, până la urmă, ne vizează pe toți. Produs de Compania Teatrală 777, spectacolul beneficiază de o serie de premise favorabile. Theodor Cristian Popescu (directorul companiei) e unul dintre puținii regizori români care înțeleg și știu să monteze dramaturgie contemporană. Montarea are căldură, delicatețe. Ironia și amărăciunea sunt bine dozate. Fără a afecta decât rareori fluenta întregului, limbajul gestual al surdo-muților e el însuși purtător de teatralitate.

Regizorul nu ocolește caricatura (avocata Edna Klein), dar evită excesul. Și, mai ales, știe să se retragă discret și să "dispară" în favoarea actorilor. Care sunt, la rândul lor, impecabili.

Victor Scoradeț - Libertatea

Compania Teatrală 777 are obiective puține, dar precise și formulate răspicat (...).

Piesa lui Mark Medoff, tradusă de Alina Nelega (titlul original este *The Children Of A Lesser God*), atinge, într-adevăr un punct sensibil din mentalitatea colectivă - problema surdo-muților și a posibilității lor integrări în societatea "normalilor" (...)

Evident, partea cea mai importantă a muncii regizorale s-a concentrat în îndrumarea interpreților. Aceștia au avut misiunea extrem de grea de a folosi, concomitent, limbajul "profesional" obișnuit și un limbaj nou, însușit, fără îndoială, prin exerciții dure: limbajul surdo-muților. Performanța echipei este impresionantă, atât sub raport tehnic, cât și prin emoția pe care izbutește să o trezească în sală.

Alice Georgescu - Rampa

Cristian Theodor Popescu founded the Theatre Company 777 because he was determined to elude the government subsidised institution system as much as possible. Moreover, he decided to work on projects: "the company has a flexible and completely open structure". The first step is the performance *The Children of A Lesser God*, adapted from one of Mark Medoff's plays, written in 1981. The title seems weird and, at any rate, it does not announce the fact that the text has a powerful social impact, a play with, about and for the acoustically and verbally challenged. The nobility of this kind of performance is complete in Romania as it goes beyond the idea of therapy through theatre. *The Children of A Lesser God* is successfully run on the stage of The Odeon Theatre with Adrian Pinte, Florin Piersic jr., Adrian Titieni, Radu Gabriel, act in the leading roles, all of them have performed a double work: that of an actor and of an interpreter in the language of signs. The actors have been perfectly trained in order to perform very well in front of any type of audience without changing the means of expression.

R. A.I. , Flacăra

Besides what have been already said about *Children of A Lesser God*, by Mark Medoff, directed by Cristian Theodor Popescu, the premiere of the Odeon Theater, I would like to express my admiration for the miracle of the acting art. As to the title of the amazing performance, the authentic actors are gifted with a godly sparkle. There, on the stage, they are the creators of a unique art, which is, unfortunately ephemeral as it disappears once the actor is gone. Films or video footage can only preserve the appearance of this art. It is something more, a mystery, a drop of soul which cannot be full revealed if things are not vivid; that is, on stage.

Moreover, I have to confess I have never thought it possible to be made, as a spectator, to suffer, to be revolted, to cry, to experience so many different feelings, being addressed in the sign language, the language of the acoustically and verbally challenged.

Sorin Holban - Jurnalul de București

Like all the American playwrights, Mark Medoff write well. "Children of Lesser God" (The Tony award for the best play of the year 1980) is rigorously build, the dialogues flow naturally, the characters are vivid and convincing. The pathetic, sentimental excesses are not to be found. And the ending is open, not at all theists, but one can easily feel a discrete reproach addressed to us all, in fact. Produced by The Teatrical Company 777, the performance has a lot of favorable premises: Theodor Cristian Popescu (the manager of the company) is one of the few Romanian directors who understand and know how to approach the contemporary drama. The production is warm and delicate. The irony and bitterness are well balanced. The language of the deaf and dumb, based on gestures and signs is itself the bearer of the theatrical contents and it very rarely affects the fluency of the whole.

The director doesn't avoid the caricature (the attorney Edna Klein) but he avoid the excess. And above all, he knows how to draw back discreetly, to leave room for the actors, who are, of course, faultless.

Victor Scoradeț - Libertatea

The 777 Theatre Company focuses on few but very precise and crystal clear objectives.

Mark Medoff's play, translated by Alina Nelega, approaches a real delicate issue in the group mentality - the acoustically and verbally challenged and their possible integration within the society of "the normal" people.

The guiding of the actors is by far the most important part in the directing process. The performers had the extremely difficult job of using simultaneously the ordinary "professional" language and a new one, undoubtedly acquired through a very tough practice: the language of the acoustically and verbally challenged. Their performance is impressive both from the technical point of view and from the point of view of the emotion they manage to convey to the audience.

Alice Georgescu - Rampa

TEATRUL TINERETULUI PIATRA NEAMȚ

LUNI, 25 MAI 1998, ORA 23.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 10'

SCANDAL CU PUBLICUL

de / by Peter Handke

traducerea / translated by: Victor Scoradet

team de regie/directed by: Vlad Mugur, Magda Mugur, Anca Maria Colțeanu

scenografia/set & costume designer: Jaro Ilona

muzica/music by: Iosif Herțea

distribuția/cast:

Adria Almajan Pamfil	Ioana Flora
Cornel Nicoară	Bogdan Talașman
Ștefan Pompiliu	Ovidiu Crișan
Daniel Beșleagă	Dorina Haranguș
Lucreția Mandric	Petronela Zurba
Mihai Danu	Ligia Stan
Gheorghita Iftimi	Dan Burghilea
Florin Mircea jr.	Dan C. Grigoraș
Ionuț Cucoară	Victor Giurescu
Gina Gulai	Gabriel Duțu
	Andreea Agni

PETER HANDKE

s-a născut în 1942 în Griffen Karnten. A studiat dreptul la Graz, unde a și debutat ca prozator în revista *Manuskripten*. S-a stabilit în străinătate, trăind acum în Franța.

Dintre reperele operei sale dramatice, vastă și complexă, vom aminti aici:

Spusa cea înțeleaptă - 1964; *Vizitându-se pe sine* - 1965; *Scandal cu publicul* - 1966; *Strigăte de ajutor* - 1967; *Kaspar* - 1968; *Pupilul vrea să devină tutore* - 1969; *Talmeș - balmeș* - 1970; *Cavalerul de peste Bodensee* - 1970; *Stârpirea celor fără luciditate* - 1973; *Peste sate* - 1981.

PETER HANDKE

born in 1942, in Griffen Karnten. He studies Law in Graz, Graz being as well the place where he made his debut as writer, in the *Manuskripten* magazine. He has settled abroad, now living in France

We mention here, few of the marks of his vast and complex word:

The Wise saying - 1964; *Visiting the Self* - 1965; *Insulting the Audience* - 1966; *Screams for help* - 1967; *Kaspar* - 1968; *The Pupil want to become a Tutor* - 1969; *Rigmarole* - 1970; *The knight from Bodensee* - 1970; *The Eradication of those Without lucidity* - 1973; *Above the Villages* - 1981.

Încă n-am întâlnit interpret care să fi colaborat cu Vlad Mugur și care să nu vorbească la superlativ, cu o încântare profundă și deloc "jucată" despre calitățile deopotrivă creatoare și pedagogice ale maestrului.

La fel de vrăjiți s-au arătat, de curând, și actorii - foarte tineri, în marea lor majoritate - cu care Vlad Mugur a ținut, la Teatrul din Piatra Neamț, un atelier (...)

Incontestabil, întâlnirea cu Vlad Mugur a avut, pentru actuala trupă de la Piatra Neamț, o însemnătate vitală.

Alice Georgescu - Rampa

Există teatre - așa cum sunt și ființe - ambițioase. Nu-i neapărat necesar să fie conduse de un regizor animator, deschizător de drumuri noi, este de ajuns ca în ele să se fi născut cândva un suflu, un spirit anume, care, dincolo de eșecuri ori de eclipse, fie ele îndelungi, să-i dea puterea de a renaște mereu. Asemenea teatre își educă un public, atrag regizori de calitate, tentează tinerii actori absolvenți și, din când în când, ne dau și evenimente artistice.

Cele înșirate mai sus se referă în primul rând la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. Aici, în fiecare stagiune se întâmplă ceva. Și spectatorii profesioniști, mai exact criticii, aleargă la fiecare semn, din toate zonele țării, să vadă ce mai este nou, ce s-a mai încercat, ce efervescență a mai prins contur.

Așa se face că zilele trecute, când s-a anunțat că workshop-ul regizorului Vlad Mugur s-a materializat într-un spectacol, pornirăm, criticii din toate generațiile, spre ospitalierii noștri colegi și prieteni.

Interesul era sporit și de faptul că textul adus la rampă aparținea unui dramaturg austriac renumit în lumea largă, dar care nu-și făcuse drum în repertoriile teatrelor noastre, respectiv Peter Handke și al său "Scandal cu publicul" (...)

Vlad Mugur și-a putut exercisa știința și le-a putut oferi tinerilor actori capacitatea de rostire. Regizorul era renumit de la începuturile sale profesionale pentru "lucrul cu actorii" și acum, după ce a lucrat doar câteva săptămâni, actorii par de necunoscut, o limbă românească limpede, curată și deslușită clar.

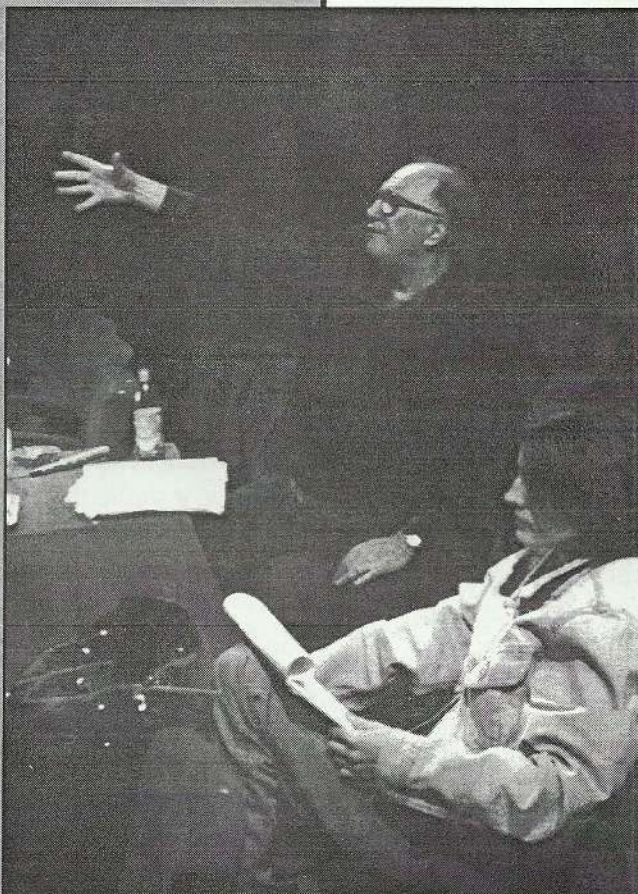
Florica Ichim - România liberă

I have never met a single actor who, after having worked with Vlad Mugur, would not speak very highly of him, with a profound and not at all "faked" delight, about his both creative and pedagogical qualities.

The performers - most of them very young - who have recently attended Vlad Mugur's workshop in Piatra Neamț, were equally charmed.

Unquestionably, meeting Vlad Mugur was for the present Theatre Company in Piatra Neamț a crucial importance.

Alice Georgescu - Rampa

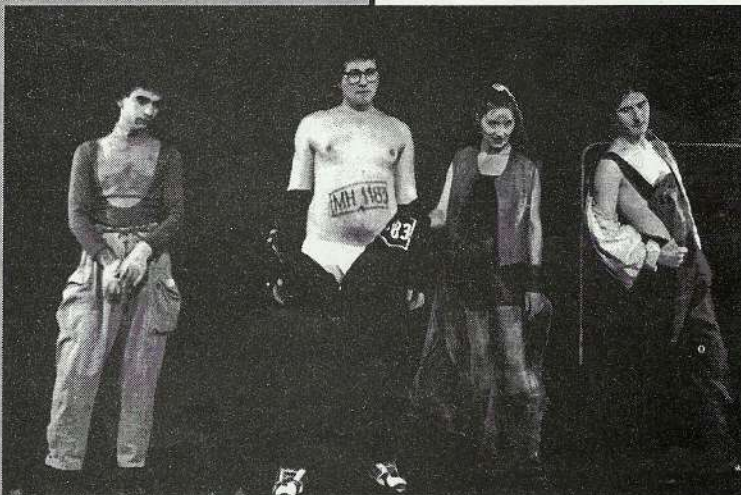

There are ambitious theatres as well as beings. It is not necessary for them to be managed by a vivid director, a pioneer. A soul, a special wit would suffice to enable him to arise again and again despite his failures or eclipses, no matter how long they may be. Such theatres train their own audience, tempt outstanding directors as well as graduate actors, and they also give us, time and again, artistic events. I had in mind Teatrul Tineretului (Young People's Theatre) in Piatra Neamț where some relevant event is held every theatre season. Each time the professional theatregoers, i.e. the critics, rush from all over the country whenever they are signalled. They rush to whatever novelty, what experiment was undertaken, what effervescence has been recently shaped.

That is how I came to find out the other day that Vlad Mugur's workshop materialised into a performance. Moreover, the text staged - written by a well-known Austrian playwright - had not managed to find its way to our theatre repertoires. i.e. Peter Handke and his play *Insulting the Audience*, written more than three decades ago. (...) (...) Vlad Mugur could practise his knowledge and could share to the young actors the ability of utterance. The director has

been an outstanding personality since the very beginnings of his career for his manner of "working with the actors". Now, after having attended the workshop for a few weeks, the actors seem unrecognisable: a crystal clear Romanian language.

Florica Ichim - România liberă

TEATRUL „MONPLAISIR”

SANKT PETERSBURG - RUSIA

MARȚI, 26 MAI 1998, ORA 18.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H

P E S C Ă R U Ș U L

Adaptare după / adapted from: **A.P.Cehov**

regia artistică/directed by: **Igor Larin**

lumina/light: **Serghey Semenov**

sunet/sound: **Maria Naimark**

distribuția/cast:

Igor Larin

Galina Karelina

Teatrul "Montplaisir" a fost fondat în anul 1989 de către Igor Larin ca teatru de Studio. În 1993 a obținut statut de teatru municipal; acum teatrul are în repertoriu șapte spectacole, dintre care cinci sunt solo. Teatrul "Monplaisir" a devenit foarte curând popular și cunoscut, nu numai printre profesioniști. Publicul lui este alcătuit din studenți, elevi, profesori și alții cărora le plac literatura de calitate și dicția bună. Teatrul a făcut turnee nu numai în centru Rusiei și în zonele mai îndepărtate, ci și în străinătate (Germania, Ungaria, Bulgaria, Finlanda, Satele Unite și fostele Republici Sovietice); a participat la peste douăzeci de festivaluri naționale și internaționale unde a reușit multe succese: la Festivalul de la Iași, Tampere Theater Festival și Monologue Festival din Stockholm.

"Aripile Pescărușului lui Igor Larin ajung cel mai departe în lume."

O nouă interpretare a lui Cehov executată de uimitorii Igor Larin și Galina Karelina.

Pescărușul lui Cehov poate fi montat tradițional, respectând textul original și scenele. Igor Larin care a adaptat și regizat **Pescărușul**, a ales un alt drum. În locul nelimitatului univers al piesei originale, este o singură temă. Abundenta galerie de personaje a fost redusă la numai patru roluri și acțiunea a fost focalizată la o singură scenă. Larin a studiat mult, în special concepția lui Cehov despre artă și teatru.

Satnislav Avzvan - *Teatterinurkka*

The "Monplaisir" Theatre was organised in 1989 by Igor Larin as a studio theatre. In 1993 it reach the statute of the Municipal theatre. Now "Monplaisir" has in its repertoire 7 productions (5 solo performances among them).

The "Monplaisir" Theatre very quickly became known and popular not only among the professionals. Its audience includes students, school children, teachers, and people who enjoy good literature and good speech.

The "Monplaisir" Theatre successfully tours across the central and remote regions of Russia as well as abroad (Germany, Hungary, Bulgaria, Finland, The United States, and the former Soviet Republics).

The "Monplaisir" theatre has taken part in more twenty national and international festivals. And as a rule, their participation was marked by the laureate honour titles and awards: The Iași Festival, Tampere Theatre Festival, and Monologue Festival in Stockholm.

"The wings of Igor Larin's *Sea Gull* reached the furthest in the world."

A new Chekhov interpretation performed by the stunning Igor Larin and Galina Karelina.

Chekhov's *Seagull* can be adapted for stage in a traditional way, observing the original text and scenes. Igor Larin, who adapted and directed The *Seagull*, has chosen a different road. Instead of the infinite universe of the original play, there is only one theme. The abundant character gallery has been reduced to only four roles, and the whole plot is ruthlessly centralised in one scene. Larin has bitten deep into Chekov's notion on art and theatre in particular.

Satnislav Avzvan - *Teatterinurkka*

Igor Larin are 35 de ani; este actor și regizor al teatrului "Monplaisir". S-a născut la Leningrad (acum Sankt Petersburg). Larin a studiat arhitectura la Institutul de Construcții dar, după un an, s-a înscris la Institutul de Teatru, muzică și cinematografie din Leningrad. A absolvit secția de Păpuși a Academiei de Artă Teatrală la clasa lui Y.S. Khamarmer în 1985.

Pentru câțva timp, Larin a lucrat la Teatrul Dramatic Pskov, la studioul de teatru "Maska" la "Studio 87". A avut multe preocupări în domeniul artelor. După câțiva ani de preocupări multiple, Igor s-a orientat spre aprofundarea sistemului de interpretare Mayerholh, pe care îl consideră mentorul său.

Interpreții Galina Karelina și Igor Larin vin din generații diferite. Scandalosul actor - regizor Igor Larin (născut în 1963) reprezintă generația tânără și joacă în *Pescărușul* purtând ochelari de soare.

Galina Karelina și-a început cariera în 1959 la Teatrul Alexander, cel mai vechi teatru din Rusia.

Satnislav Avzvan - Teatterinurkka

Ca tot, adaptarea este extrem de eficientă și delectează ochiul. Decorurile și luminile sunt fantastice, muzica e inspirat aleasă, iar interpretarea excelentă. Recomand acest spectacol tuturor celor care nu se tem de teatrul nou, non-tradițional.

Satnislav Avzvan - Teatterinurkka

Igor Larin, 35, is an actor and the director of the municipal theatre "Monplaisir". He was born in Leningrad (now Sankt Petersburg). Larin studied architecture at the Building Engineering Institute, but he went back to the Drama, Music and Film Institute in Leningrad. He graduated the Puppets Department of the Drama Academy under the guidance of Y. S. Khamarmer in 1985. He worked with the Pskov Drama Theatre for a while, with the Maska Studio and with Studio 87. He has been constantly interested in arts. Later on, he focused on the acting system of Mayerholh whom he considers his mentor.

The performers of the play, Galina Karelina and Igor Larin, represent different theatre generations. The eccentric actor/director Igor Larin (born in 1963) represents the young generation - and performs *The Seagull* wearing shades.

Galina Karelina began her career in 1956 at the Alexander Theatre, the oldest Russian Theatre.

Satnislav Avzvan - Teatterinurkka

The adaptation as a whole is extremely effective and a highly rewarding. The sets and lighting are fantastic, the music is chosen with excellent insight, and most importantly, Igor Larin's and Galina Karelina's acting is magnificent. I warmly recommend it to anyone who does not fear new, unconventional theatre.

Satnislav Avzvan - Teatterinurkka

TEATRUL NAȚIONAL „I.L.CARAGIALE“

BUCUREȘTI

MARȚI, 26 MAI 1998, ORA 23.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 10'

TOUJOURS L'AMOUR

de / by **Dan Puric**

regia/directed by: **Dan Puric**

scenografia/set & costume designer: **Liliana Cenean**

coregrafia/coreography: **Malou Iosif**

muzica/music by: **Stepan Rak**

distribuția/cast:

Ea: Carmen Ungureanu

El: Dan Puric

Mereu...dragostea! - ca antidot al singurătății.
Mereu...dragostea - ca motor al lumii umane,
vegetale și chiar animale.(...)
Dan Puric și partenera sa își concep spectacolul cu
fantezie - imaginând noi și noi situații, mai vesele
sau mai amărui. O fac cu **rigoare** - maestrul
stăpânirii corpului și transformării lui în strălucit
limbaj al tăcerii, Dan Puric, având în Carmen
Ungureanu o ucenică dotată într-un progres demn de
admirat. O fac cu o virtuozitate disimulată însă în
grația improvizației și învingerii legii gravitației. O
fac pe o undă mereu vibrantă de **poezie**.
O fac mitizând și, mai ales, demitizând magnetismul
cuplului cu nerv și aplomb, cu mult, cu foarte mult
umor (jovial, complice "negru") și ironie, uneori și
sarcasm. O fac cu o deosebită măiestrie a

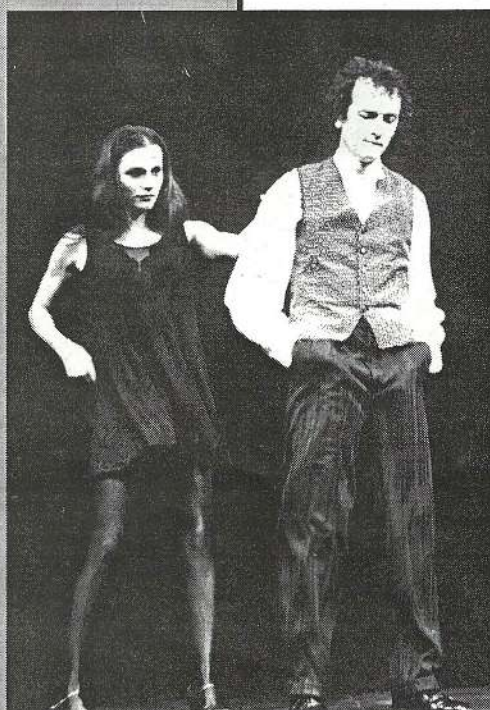
"proiectului": căci Dan Puric
urmărește de ani de zile perse-
verând și înaintând o propunere a
sa privind pantomimia, ce poate ea
exprima, ce poate ea aduce actului
teatral, în împletire cu mișcarea, cu
dansul, ori cu step-ul.
La bucuria spectacolului "Toujours
l'amour", pe lângă talentul și exce-
lența creației lui Dan Puric, pe
lângă frumusețea și expresivitatea
lui **Carmen Ungureanu** (cei doi
fiind în viața de toate zilele soț și
soție) contribuie și scenografia
inspirată a **Liliane Cenean** și core-
grafia lui **Malou Iosif**.
Nu pierdeți cele aproape două ore
de artă intitulată "Toujours
l'amour"!

**Natalia Stancu -
Curierul Național**

Forever ... love! as an antidote
for loneliness. Forever ... love!
- as the engine of the human,
vegetal and even animal world.
(...)

Dan Puric and his partner
conceive their show with imagination building up new
situations be they merry or bitter. They carry it on
minutely - the master of the body control and its
transformation into a brilliant language of silence, Dan
Puric whereas Carmen Ungureanu is a gifted disciple at
his side undergoing a noteworthy progress. They carry it
on skilfully discretely hiding their skill behind the grace
of improvisation and of defeating of
the gravity law. They carry it on in a
perpetually vibrating poetic tone.
They carry it on by turning into a
myth and mainly dismantling the
myth of the magnetism of the lovely,
vivid couple, with and extraordinary
sense of humour (jovial, "bleak"
accomplice). They carry it on with
irony, even sarcasm, at times. They
carry it on with a special craftsmanship
of the "project"; as Dan Puric has
pursued for years on end a proposition
of his with a view to mime, what it
can express, how it may enrich the
performing art.

Natalia Stancu, Curierul Național

Despre spectacolul *Toujours l'amour*, intrat de curând în repertoriul Teatrului Național din București, se poate spune că a avut premiera la Festivalul Internațional de Teatru Experimental de la Cairo, în septembrie 1997. Acolo, succesul de public a fost extraordinar.

Acum, la Sala Atelier a Naționalului bucureștean, puteți avea momente de încântare, urmărind o montare prin care pantomimia (în primul rând) și dansul (remarcabilă tehnică de execuție a stepului), sunt modalități de expresie ce aduc un emoționant elogiul unui sentiment universal: **dragostea**.

Realizatorul și interpretul acestui spectacol este Dan Puric, care, alături de soția sa, Carmen Ungureanu, a izbutit să cuprindă multiple manifestări ale dragostei în diferite medii socio-culturale. (...) Prin har și dăruire, având un precis program estetic și o înverșunare artistică greu de întâlnit la tot pasul în lumea noastră teatrală, Dan Puric se impune ca un căutător, un explorator în spațiul scenei. Publicul acestui spectacol trebuie să fie eliberat de prejudecăți și să fie dispus să mediteze la un sentiment esențial pentru lumea noastră.

Dan-Marius Zarafescu

Pe scurt: un spectacol fermecător, plin de imaginație, ritm, umor, rafinament. Un spectacol îndelung elaborat de Dan Puric cu ajutorul coregrafei Malou Iosif, în scenografia discretă și plină de un haz delicat al Liliane Cenean, pomind de la cele câteva numere de pantomimă oferite de același cuplu, cu aproape un an în urmă,

la Institutul francez, sub același titlu, "Toujours l'amour". Un spectacol care a făcut ca, în seara zilei de 3 ianuarie, Sala Atelier să fie neîncăpătoare, gazdele grăbindu-se să ofere permițe celor câteva zeci de spectatori fără locuri.

Victor Scoradeț - Libertatea

Am conceput o montare în care pantomimia, dansul, stepul sunt mijloace de expresie (nu scopuri) pentru a universaliza limbajul unui subiect etern: iubirea. Îl pregătesc, având - o unică parteneră pe soția mea- actrița Carmen Ungureanu - de aproape trei ani. Este un spectacol pe care-l dedic memoriei tatălui meu. Pentru mine, a face artă înseamnă înainte de toate, a medita, ceea ce nu înseamnă, neapărat a sta încruntat, ci a celebra, a gândi într-o stare de seninătate. Iar în epoca noastră plină de desacralizare, dragostea, iubirea mi se pare un reper esențial.

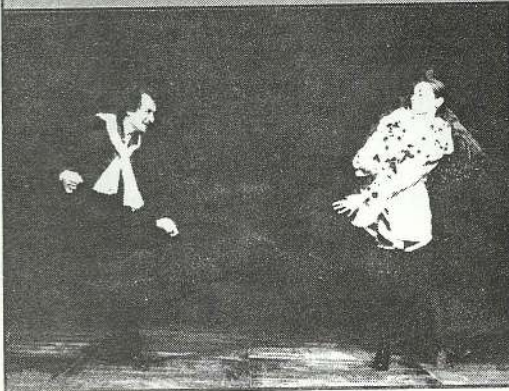
Dan Puric

Comedia (mută), umană devine o senină meditație pe teme existențiale, susținută cu claritatea unui program estetic bine conturat, urmărit consecvent de creatorul și protagonistul acestui tip de reprezentare, Dan Puric. "Mimul reprezintă starea adamică a histrionului" scria Mihai Măniuțiu în *Act și mimare*. Pe acest fundal teoretizat aș poetiza un pic afirmând că în *Toujours l'amour* Dan

Puric și Carmen Ungureanu ne dezvăluie preț de o clipă (niște clipuri) un colț de paradis pierdut... La urma urmelor, la teatrul

metaforă practicat de cei doi, cronică - metaforă și metafora cronică se impun necesare, și desigur, insuficiente.

Saviana Stănescu - Adevărul

When speaking of *Toujours l'amour*, one of the latest performance of the National Theatre in Bucharest, one should mention its premiere at the International Experimental Theatre Festival in Cairo held in September 1997, where it enjoyed an extraordinary success. At the moment, at Sala Atelier ("Workshop" Hall) of the above-mentioned theatre, you can experience wonderful moments, watching a production through which mainly the mime and the dance (a remarkable technique of tap dance) are means of expression, which bring a touching eulogy to a universal feeling: **love**.

Dan Puric, the director as well as the performer, together with his wife, Carmen Ungureanu, have succeeded in presenting the manifold manifestations of love in different social-cultural environments. (...)

Through gift and abnegation, on the one hand, and having a precise aesthetic programme and an artistic frenzy rarely met in our theatre life, Dan Puric compels recognition as a searcher, an explorer of the stage.

When going to this performance, theatregoers should be free from prejudice and willing to meditate upon a feeling: an essential one to our world.

Marius Zarafescu

Briefly: a charming performance, highly imaginative, full of rhythm, humour, refinement. A performance Dan Puric minutely designed together with Malou Iosif, the choreographer, and Liliana Cenean discretely and delicately designed funny sets. They merely began with a few mime scenes presented by the same couple, almost a year ago, at The French Institute, with the same title, *Toujours l'amour*. It is a performance that proved The Workshop Hall (Sala Atelier) too small on the evening of the 3rd of January, when the hosts hurriedly provided the tens of spectators without seats with grads.

Victor Scoradeț - The Liberty

I have designed a production in which the pantomime, the tap dance, dance in general are means of expression (not goals) used to render the universality of a perennial top

It is a performance dedicated to my father's memory. To me, art means first and foremost meditation. It does not necessarily imply frowning but celebrating, thinking in a state of serenity. And, in our unholy times, love seems to me an essential landmark.

Dan Puric

The human (silent) comedy becomes a serene meditation on existential themes, sustained with the clarity of an aesthetic program, well conceived, faithfully achieved by the director and protagonist of this type of performance, Dan Puric. "The mime stands for the Adamic state of the histrion"; is what Mihai Măniuțiu wrote in "Act and Miming". On this theoretical background I would become poetical by saying that in "Toujours L'Amour" Dan Puric and Carmen Ungureanu reveal us for only a brief

moment (clips) a corner of a lost paradise. After all, when dealing with the metaphor-theatre of the too, the metaphor-review is more than necessary but obviously insufficient. **Saviana Stănescu - Adevărul**

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI Cluj-Napoca

FACULTATEA DE LITERE - CATEDRA DE TEATRU

ANUL IV ACTORIE CLASA Prof. MIRIAM CUIBUS și MONA CHIRILĂ

MIERCURI, 27 MAI 1998, ORA 10.30, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 15'

ARLECHINO ÎN OGLINDĂ

un spectacol *commedia dell'arte*

de/adapted by: **Miriam Cuibus & Mona Chirilă**

regia / directed by: **Miriam Cuibus & Mona Chirilă**

pregătirea muzicală / music by: **Georgeta Orlovschi**

distribuția/cast:

Arlecchino: **Dragoș Pop**

Don Imago: **Andra Negulescu**

Isabella, fiica lui Dottore Gratiano: **Radu Stăniț**

Dottore Ridolfo: **Cristina Holtzli**

Laudomia: **Angelica Nicoară**

Amarilla, fiicele lui Dottore Ridolfo: **Eva Crișan**

Dottore Gratiano: **Luiza Sarivan**

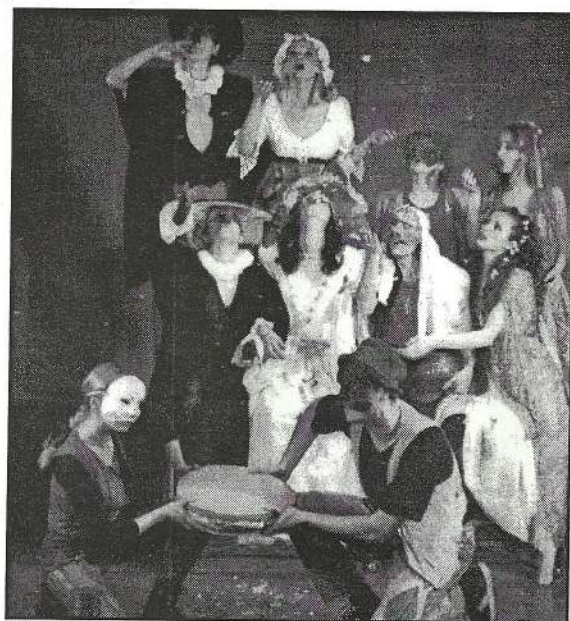
Colombina: **Mihaela Stoica**

Pantalone: **Ovidiu Crișan**

Stelian Roșian

Mezzetino: **Ioana L. Văleanu**

Capitano Spavento: **Cornel Marius Nemeș**

Învățământul universitar de artă dramatică s-a înființat la Cluj din toamna anului 1919, primii profesori de specialitate fiind Zaharia Bârsan și I. Stănescu - Papa, faimoșii actori ai Teatrului Național. Întrerupt în 1940, acest gen de învățământ a fost reluat în perioada postbelică până în anul 1954, când a fost desființat printr-o decizie arbitrară a forurilor comuniste (în această epocă marele profesor este Ștefan Braborescu). Învățământul universitar de artă dramatică - absolut necesar pentru prezentul și viitorul vieții teatrale a Clujului și a Transilvaniei în general - a fost reînființat, în cadrul Universității "Babeș - Bolyai" din Cluj, în toamna anului 1991, funcționând pe lângă Facultatea de Litere sub forma unei Catedre de Teatru. Reînființarea învățământului de artă dramatică și teatologie în cadrul facultății de Litere - o noutate academică la noi - constituie deja un fapt curent în marile universități occidentale.

The Academic School of Dramatic Art was founded in Cluj in the autumn of 1919, the first specialists being Zaharia Bîrsan and I. Stănescu-Popa the famous actors of the National Theatre. Interrupted in 1940, this type of educational system was reintroduced in the postwar period until 1954, when it was dissolved by an arbitrary decision of the communists authorities (at that time the great professor was Ștefan Braborescu). The Academic School of Drama - absolutely necessary for the present and the future of our theatre life - has been founded again within the Babeș-Bolyai University in Cluj, in the autumn of 1991 as the Drama Department at the Faculty of Letters.

This step - as a novelty in the academic system - is already a fact in the great Western universities.

“La Cluj se lucrează serios”; e o afirmație devenită etichetă bine lipită pe blazonul Facultății de Litere - Catedra de Teatru (condusă de Ion Vartic) a Universității “Babeș-Bolyai” din Cluj.

N-a fost nici o surpriză pentru mine să descopăr o nouă promoție de studenți bine pregătiți, serioși, cu o solidă bază teoretică și (ne)ășteptate deschideri culturale - absolvenții clasei Miriam Cuibus, Mona Chirilă. De remarcat faptul că un actor și un regizor îndrumă împreună o clasă, lucru ce permite crearea normalei comunicări între viitorii actori și regizori încă de pe băncile facultății.(...)

Am văzut *Pescărușul* lui Cehov, în două distribuții ce cuprindeau toți studenții promoției, scenariul și regia fiind semante de cele două profesoare (lectori universitari, ca să fim hipercorecți). Deși nu s-ar cuveni să remarc regia în cazul unui examen de actorie, notez totuși inventivitatea cu care sunt rezolvate diversele scene, numeroasele referințe culturale (de la

Sapho la Klimt!), jocul inteligent cu situațiile cehoviene extrapolate, dilatate sau discret intertextualizate. Toate acestea ar merita dezvoltate într-un spectacol bine legat din repertoriul unui teatru. În ceea ce-i privește pe studenți, aș mai sublinia beneficiul spirit de echipă ce se simte și în relațiile dintre personaje, dăruirea, aplombul, buna școală a rostirii și...mă opresc aici de teama unei inflații laudative.

Saviana Stănescu - Adevărul literar și artistic

ARLECCHINO ÎN OGLINDĂ

Spectacolul este conceput în cel mai pur stil al *Commediei dell'Arte* cu măști și caractere specifice în situații tipice. Scenariul este alcătuit în jurul motivelor dramatice importante ale “canavalelor” *Commediei dell'Arte*: viziunea carnavalescă asupra lumii, lumea răsturnată, imaginea morții și dansul macabru, oglinda și dubletul comic, râsul purificator.

Miriam Cuibus & Mona Chirilă

In Cluj it is hard work – statement well coat of arrows of Faculties of Philology – the Babeș-Bolyai University in Cluj. Therefore, there was no surprise for me to discover a new promotion of well prepared, and serious graduates of Miriam Cuibus, Mona Chirilă, with a sound theoretical knowledge and unexpected cultural interests. Mention should be made of the fact that an actor and a director team-teach a class, allowing thus a real communication between the future actors and directors since their academic years.

I saw Chekhov's “The Seagull”, played by two casts implying all the graduates, the script and the direction being signed by the two tutors (lecturers from the University to be exact). I shouldn't remark the direction examining the actors. Notwithstanding, I ought to mention the inventive approaches to various scenes, the multiple cultural references (from Sapho to Klimt!), the witty play with the extrapolated Chekhovian situations which are sometimes expanded or discretely inter-textualised. All these elements should be developed in a well performed play within a theatre. As for the students, I cannot overlook how beneficial teamwork is. It creates attitudes that can be felt between the characters: abnegation, aplomb, an excellent training in utterance ... I would rather stop praising for fear it may sound too eulogistically.

Saviana Stănescu - Adevărul literar și artistic

ARLECCHINO IN THE MIRROR

The performance is conceived in the purest style of *Commedia dell'Arte* with masks and specific characters in typical situations. The text is based upon relevant dramatic motifs of *Commedia dell'Arte*: a carnival vision upon the world. The up-side-down, the image of death and the macabre dance, the mirror and the comic double.

Miriam Cuibus & Mona Chirilă

TEATRUL NAȚIONAL TIMIȘOARA

MIERCURI, 27 MAI 1998, ORA 19.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 2 H 10' Cu o pauză

CERȘETORUL

de / by **Reinhardt Johannes Sorge**

traducerea / translated by: **Ion Roman**

adaptare și regia/adapted and directed by: **Beatrice Bleonț**

costume/costumes by: **Magdalena Mănescu**

ilustrația muzicală/music: **Beatrice Bleonț**

decoruri/set designer: **Constantin Ciubotariu**

coregrafia/choreography: **Beatrice Bleonț**

asistent regie/assistant director: **Codruța Popov**

distribuția/cast:

Poetul : **Claudiu Bleonț**

Tatăl: **Gheorghe Stana, Vladimir Jurăscu**

Mama: **Larisa Stase Mureșan**

Sora: **Gabriela Caranfil**

Fata: **Claudia Dobrin-Ieremia**

Mecena: **Damian Oancea**

Prietenul mai în vârstă: **Ștefan Sasu**

Infirmierul: **Constantin Tovarnițchi**

Criticii: **Ana Serghie Ionescu, Daniel Petrescu, Traian Buzoianu,**

Valentin Ivanciuc

Cititori de ziare: **Dorin Dragoș, Florin Ionescu, Nicolae Poghirc, Ruslan Rotaru, Cristian Szekeres, Robert Copoț, Ion Romeo, Călin Ionescu, Alexandru Reus, Ion Rizea, Florin Ruicu, Cătălin Ursu**

Chelnerul: **Valentin Chirteș**

Fetița: **Simona Nan**

Cocote: **Laura Avarvari, Ana Maria Cojocar, Monica Rusei,**

Delia Sabău, Luminița

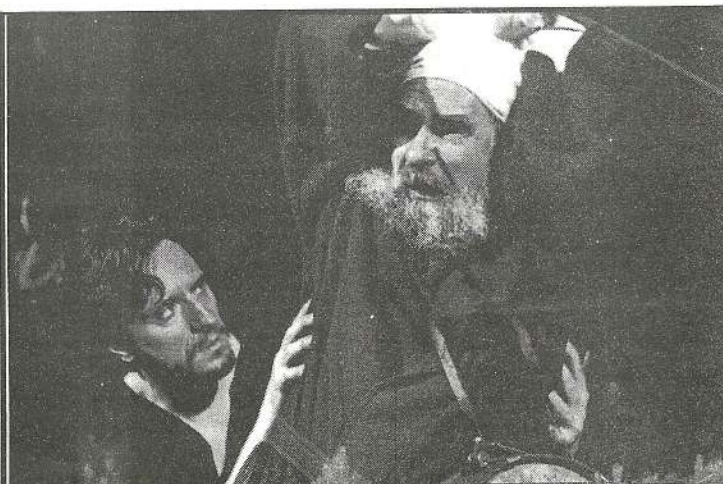
Stoianovici, Luminița Tulgara, Sabina Giurgiu, Anca Jurchescu, Amanți: Dorin Dragoș, Florin Ionescu, Nicolae Poghirc, Ruslan Rotaru, Cristian Szekeres, Robert Copoț, Ion Rizea, Cătălin Ursu

Aviatori: Dorin Dragoș, Florin Ionescu, Nicolae Poghirc, Ion Romeo, Alexandru Reus, Ion Rizea, Cătălin Ursu

Chiar dacă lucrările ulterioare ale lui R. J. Sorge, pătrunse de credința catolică, sunt mai limpezi, *Cerșetorul* rămâne mult mai convingător, mult mai bogat în nestemate literare și doar el este model și constituie pentru o întreagă generație de tineri scriitori un mesaj dramatic. Ceea ce în curând va fi caracteristic, atât în bine cât și în rău, dramelor precum și creatorilor expresioniști, la Sorge este conștientizat, sau numai intuit.

Albert Soergel

În anul 1912, Reinhardt Johannes Sorge se impune cu *Cerșetorul* care este prima dramă expresionistă a literaturii germane; în urma publicării piesei, i se decernează premiul Kleist, cea mai înaltă distincție culturală.

Even if R. J. Sorge's further work, full of Catholic faith, are clearer, *The Beggar* remains more convincing, richer in literary gems, and it is the only model stands for the dramatic message for an whole generation of young writers. What soon became characteristic, both in their good or bad aspects, to the Expressionistic drama and their creators as well, Sorge was aware of, or simply intuition.

Albert Soergel

In 1912, Reinhardt Johannes Sorge compels recognition with *The Beggar* – the first Expressionistic drama; consequently, Sorge is awarded Kleist Prize, the highest cultural honour.

Drumul regizoarei Beatrice Bleonț de la *Opera de trei parale* la *Cerșetorul*, pare deci a fi o reînnoire a izvoare, o tentativă de rafinare și de selecție a instrumentarului prin care se orânduiesc semnele și fluxul imaginilor într-un anumit tip de dramaturgie. (...)

Opțiunea regizoarei Beatrice Bleonț pentru acest text poate rămâne un gest de arheologie culturală: confesiunea teatrală a lui Sorge este marcată de un voluntarism infantil care-i reduce mult din aspirația spre o durată universală. Nici

supraom, nici criminal, nici geniu, nici ratat. Fiul-Poet-Tânăr se lamentează ca un cerșetor prea mândru pentru a întinde mâna și prea umil pentru a nu fi permanent înduioșat de soarta sa. (...) Dar candoarea însoțită cu mânia provoacă un amestec exploziv, prin care imaginea teatrală devine o valoare autonomă. Acesta este produsul care conferă o aură de frumusețe tristă spectacolului lui Beatrice Bleonț.

Magdalena Boiangiu - Teatrul Românesc

Înainte de orice, *Cerșetorul* este o mare provocare. Pentru regizor, Beatrice Bleonț, care montează acest spectacol în premieră absolută pentru România, un "text special, pentru publicul special din Timișoara".

Pentru Claudiu Bleonț, "primul mare actor bucureștean care lucrează o piesă în acest teatru "unul dintre cele 5 cu care începe teatrul românesc și care, conștient de relația sa specială cu publicul timișorean, își asumă responsabilitatea de a se dăruie exigențelor lui.

S. Popovici - Agenda Zilei

Și totuși, o a treia cale este posibilă. Cale rară, de excepție, dar cale remarcabilă. Puțini regizori au avut intuiția ei. E calea textelor regăsite. ... Ronconi, în Italia, Grüber în Germania, sau Villegier în Franța au adoptat acest drum de mijloc. (...) Beatrice Bleonț, montând azi *Cerșetorul* de Sorge, se înscrie în această categorie.

George Banu

Ce-ar mai putea să ne spună astăzi o piesă de teatru expresionistă? Autorul *Cerșetorului* (1912), poetul Reinhardt Johannes Sorge, surprinsese publicul german cu această piesă ce avea să fie pusă în scenă în 1917 de către Max Reinhardt la *Deutsches Theater* din Berlin, spectacol considerat de către exegeții Expresionismului drept prima mizanscenă veritabil expresionistă. Poetul, figura emblematică a piesei

lui Sorge, este și un alter ego al autorului care avea, la momentul scrierii piesei, douăzeci de ani!

Marian Popescu - Despre revoltă

The route of Beatrice Bleonț, the director, from *The Threepenny Opera* to *The Beggar*, seems to be a return to the sources, an attempt to refine and select the instruments with which the signs and the flow of the images are ordered in a special type of drama. (...)

Mrs Bleonț's choice of this text can remain as a gesture of cultural archaeology: Sorge's theatrical confession is a markedly childish stubbornness which diminishes to a great extent his yearning for everlasting universality.

Neither a superman, nor a murderer, neither a genius, nor a failure. The Son-Poet-Youth would lament like a beggar who is too proud to stretch his hand though too humble not to be permanently pitying his own fate. (...) But candour and anger stir together an explosive mixture by means of which theatrical image becomes a value in itself. This the outcome that confer an aura of grievous beauty to Beatrice Bleonț's performance.

Magdalena Boiangiu - Teatrul Românesc

First and foremost, *The Beggar* is a great challenge: to the director, Beatrice Bleonț, who has staged this performance as an absolute premiere for Romania, it is "a special text for a special audience – the audience in Timișoara."

To Claudiu Bleonț, "the first outstanding performer in Bucharest working in this theatre", one of the first five ones in Romania and who – being aware of his special relationship with the audience of Timișoara – assumes the responsibility of dedicating himself to their exactingness.

S. Popovici - Agenda Zilei

There still is a third way to choose. A rare one, an exceptional one, though remarkable. Very few directors have chosen to take it. It is the way of rediscovered texts. ... Ronconi, in Italy, Grüber in Germany, or Villegier in France chose this compromising way. (...) Beatrice Bleonț, has joined them by this staging of Sorge's *The Beggar*.

Georges Banu

What else an Expressionist play can tell us? The author of *The Beggar* (1912), Reinhardt Johannes Sorge, the poet, took the German audience by surprise with this play staged in 1917 by Max Reinhardt at *Deutsches Theater* in Berlin. The Expressionism exegetes considered the performance as the first genuine Expressionistic staging.

The Poet, the emblematic character of Sorge's play, is also an alter ego of the author, a twenty-year-old at the time!

Marian Popescu - On Revolt

GRUPUL DE TEATRU de pe lângă NOUA UNIVERSITATE BULGARĂ

SOFIA - BULGARIA

JOI, 28 MAI 1998, ORA 17.00 . SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 60 '

LUMINI ALPINE

Adaptare/adapted from: **Peter Turini**

traducere/translated by: **Irina Ilieva**

regia artistică/directed by: **Vazkressia Vicharova**

scenografia/set designer: **Zarko Ouzounov**

muzica/music: **Georgy Arnavpov**

distribuția/cast:

Assia Iyanova
Hristo Botev

Tzvetomir Lazarov
Nevin Kadir

Linia dramaturgică principală a autorului – a ne spune punctul de vedere unui orb asupra lumii moderne – a devenit principiul fundamental de cercetare a echipei care a lucrat la producția spectacolului. De a găsi forme și căi de exprimare a diferitelor categorii și fenomene – bărbat, femeie, violență, sex, război, dragoste, etc. – într-o simultaneitate plăcută, incompletă, cu grade diferite de detaliu și discontinuitate categorică.

Discontinuitatea fluxului conștiinței, discontinuitatea evenimentelor, discontinuitatea formelor de expresie – cinematograful și teatrul care se află în spectacol nu se completează reciproc, ci ele există constant întrerupându-se reciproc cu scopul de a crea imposibilitatea ca la sfârșitul acestui secol să ajungem la o versiune unică a intrigii, expresia și percepția.

O abordare logică a codificării și decodificării limbajului spectacolului poate fi aceea de a te gândi la distorsiuni în alte sisteme - ale organismului ființei umane - în cazul în care acel sistem lipsește – percepțiile vizuale – orbirea parțială sau totală venind treptat. De aceea, noi nu dorim să prezentăm spectatorului percepții cu o logică cauzală liniștită în contextul teatrului tradițional. În schimb, noi dăm spectatorului posibilitatea să trăiască anxietatea întreruperilor repetate și sistematice ale plăcerii de a rămâne un contemplator pasiv. Deoarece forma de expresie pe care a ales-o echipa noastră, pe care o numim PHONOPTIKAFORMA, este probabil singura care ne face adecvați la timpul celui de-al treilea modern – de a conține în ea însăși memoria estetică și afectivă a tuturor timpurilor trăite până acum. Astfel, uneori noi putem numai să auzim unele imagini, putem auzi, vedea și simți altele, putem vedea numai unele dintre ele și suntem lăsați să construim singuri altele în scurtele unități de timp în care suntem supuși unor atacuri abstracte în grade diferite – spațiu, sunet sau culori. Aceste principii sunt valabile pentru a construi percepția spectacolului și în același timp sunt mijloace de acumulare a metodei corespunzătoare a ideii autorului.

*Adnotări la spectacolul Lumini
alpine*

The main dramaturgical line of the author - to tell us about one view point about the modern world as seen from the position of a blind person - has become main principle of research for the team working with the performance. To find out forms and ways expressing different categories and phenomena- man, woman, violence, sex, war, love etc. - in a pleasant simultaneousness, incompleteness, with various degrees of detail and categorical discontinuity. Discontinuity of the stream of consciousness, discontinuity of events, discontinuity of the forms of expression – the cinema and the theatre which are in the performance not to complement each other, but they exist constantly being interrupted by each other to create the impossibility at the end of this century to come to one and only version of the plot, the expression and the perception. A logical approach to uncoding or decoding the language of the performance may be to think about distortions in other systems - of the organism of the human creature - in case that one system is lacking - the visual perceptions – partial or complete blindness coming gradually . That is why we don't want to present to the viewer perceptions with a quiet causal

logical in the traditional theatre context. In exchange we give the viewer the possibility to experience the anxiety of repeated and systematic interruption of the pleasure to remain passive contemplator. Because the form of expression that our team chooses and calls it PHONOPTIKAFORMA is perhaps the only form that makes us adequate to the time of the third modern - to contain in itself the aesthetic and emotional memory of the whole time that has been lived up to now. In this way we sometimes can only hear some images, we can hear and see and feel others, we can only see some of them and we are left to build others by ourselves in the short time during which we are subjected to various digrees of abstract charges – space, sound or colours. These principles are valid for building the viewer's perception and at the same time they are means for accumulating the corresponding method of the author's idea.

Annotation of "Alpine Lights" performance

Originala regizoare Vazkressia Vicharova a conceput un spectacol menit să incite, chiar să-i irite pe cei mai tradiționaliști dintre consumatorii de teatru.

“Lumini alpine” este un spectacol care îmbină jocul actorilor cu imagini video pe diverse planuri, fonograme fixe, interpretare live la vioară a lui Nevin Kadir flashuri din filmul lui Jim Jarmush “Fructele pământului”. Tzvetomir Lazarov merge gol în lumina

reflec-
toarelor,
Cristo
Botev
joacă
purtând
lentile de
contact
care îi
modifică

dramatic ochii, iar Assja Ivanol are ochelari cu dioptrii uriașe care fac parte din acțiune. Spectacolul vorbește despre sexualitate, senzualitate, nazism și complexe

pe care le provoacă
popoarelor vor-
bitoare de

Germană. Deși a
fost criticat pentru
pronunțatul ei caracter
experimental și
pentru agresivitate,
opera trăiește prin

fină analiză psihologică pe care o propune.

**Albena Atanassova -
Novinar**

Textul piesei “Lumini alpine” este construit pe o provocare puternică; el oferă o expresie directă, chiar cu economie de mijloace, pe ideea că toți ceilalți “nu au ochi pentru noi” iar propriile noastre responsabilități sunt copii ale unor biografii uzate, prezentate mass media. Este

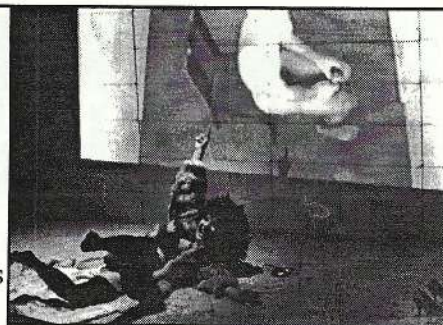
calea directă de trecere de la gânduri către semne, lucrul cel mai important pentru teatrul profesat de Vazkressia Vicharova.

Spectacolul ei se bazează în speciale pe trupurile actorilor (studenți la Secția de Teatru a Universității Bulgare) și “trupul” spațiului scenic – scenograf fiind Zarko Uzunov. Noutatea vine din modul inspirat în care sunt folosite, cu simplitate și virtuozitate în același timp. Spectacolul nu e didacticist, ci se auto-dezvăluie controlat și calm, fiind și propria miză.

“Lumini alpine” nu este numai o prezență insolită în peisajul teatral actual ci și un fapt estetic fără de care viața teatrală ar fi mult mai săracă.

Kamelia Nikolova - Dnevnik

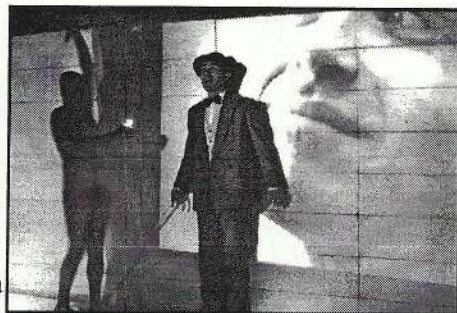
Mrs Vazkressia Vicharova, an eccentric producer, presented at the Youth Club at the National Palace for Culture a performance which is going to stir the minds and the souls even of

the most conservative theatre-goers. “Alpine Lights” by the Austrian playwright Peter Turini in on the top of the vanguard producer’s new programme called “Phonopticaforma”. In the performance there is a mixture of actors’ play, video images on different planes, slides, fixed phonograms, Nevin Kadir’s live violin performance, flashes from Jim Jarmush’s film “The Fruits of the Land”. Tzvetomir Lazarov walks naked under the spotlights, Cristo Botev plays with special lenses which dramatically change eyes, while Assja Ivanol wears thick lens glasses that are often part the action. The performance tells about sexuality, sensuousness, and sickness of speech, Nazism and the complexes it provokes in the German speaking nations.

The aggressiveness for which the producer has often been backbitten gives up its crowning position to psychological analysis.

**Albena Atanassova
- Novinar**

There is nothing odd in Vazkressia Vicharova’s decision to stage “Alpine Lights” by the Austrian playwright Peter Turini. (a Bulgarian nation-wide premiere). The text is built upon a strong challenge: the 20th century common belief that the others “have no eyes for us”, while our own personalities are copied of hackneyed biographies that have already happened in the media, this text offers extremely economical expression. It is exactly the direct way of transition from thoughts to signs that Vazkressia Vicharova’s theatre is mainly interested in.

Her performance relies, as it usually doe, on the bodies of the actors/students of the Drama Department at the New Bulgarian University, on the one hand, and on “the body” of the space architect Zarko Uzunov. The new thing here is the pleasure from the fleetness and virtuosity they are used with.

“Alpine Lights” is probably Vazkressia Vicharova’s first work that does not end to teach that “such a theatre really exists” but it deals with itself with calmness and confidence instead. The result of such concentration of energy is that the performance is not only a curious phenomenon in the habitual path of our theatre life, but a serious aesthetic event without which theatre would have been scantier at least.

Kamelia Nikolova - Dnevnik

Compania
HIKARU OTSUBO BUTO DANCE KOTO
Tokyo - Japonia

JOI, 28 MAI 1998, ORA 23.00 , SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 20'

MITUL LUI FAUST

de Hikaru Otsubo

spectacol realizat la comanda Festivalului de Teatru Piatra Neamț, ediția a XIV-a, prezentat în premieră absolută

by Hikaru Otsubo

a performance was created upon the Piatra Neamț Theatre Festival's request and performed for the first time worldwide

regia/directed by: **Hikaru Otsubo**

costume/costumes by: **Merry Ran**

decoruri/set designer: **GONJI**

coregrafia/choreography: **Hikaru Otsubo**

distribuția/cast:

Hikaru Otsubo Kaori Saito
Takayuki Takita Eriko Homma

Compania de Dans Buto Koto a fost fondată în 1990 la Tokyo, de către dansatorul Hikaru Otsubo, ca un workshop

și clasă de Buto. Obiectul său major este de a urmări potențialul trupului nu numai din punctul de vedere al celor care tind să interpreteze Buto, dar și al acelor care activează în alte domenii. Punctul său de pornire este acela de a recunoște sensul existenței înainte de a te exprima. Cu alte cuvinte, vedem stând în picioare ca și cum am atârna de pământ numai de un picior. Compania caută cu

înverșunare mișcarea liberă neîngrădită. În același timp, spectacolele Companiei Buto au loc în diferite locuri, dar în special în Tokyo.

În anii din urmă, multe dintre activitățile companiei s-au desfășurat în România: *In the Bush* (1994), *Wolf-Boy* (1995 – două spectacole), spectacolul de dans *Icarus* al lui Hikaru Otsubo (1996) și *Icarus, Fructele* (1997).

În 1981, Hikaru Otsubo s-a alăturat celui mai mare grup Buto din Japonia, Dai-Rakuda-Kan, și a jucat în toate spectacolele, inclusiv în turnee din afara Japoniei, până în 1990 când a devenit independent. După ce și-a creat propria companie, a interpretat diferite lucrări inclusiv pe cele proprii de Buto și spectacole solo.

Spectacolul *Mitul lui Faust*, realizat cu noi dansatori puternici este planificat la Tokyo în toamnă.

Hikaru Otsubo Buto Koto Dance Company was established in 1990 in Tokyo by the Buto dancer Hikaru Otsubo as an

workshop and Buto class. The company pursues the potential of the body from the point of view of Buto not only of those who aim at performing Buto, but also of those who are active in other fields. It starts from recognising the meaning of existence, before expressing. In other words, we can see standing on our legs as hanging from the earth with only one foot. The Company searches

for the completely free movement. At the same time, the Company mainly performs at various places in Tokyo.

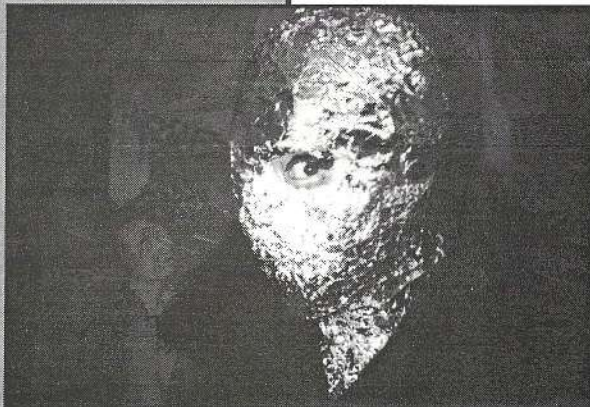
As to the Company's recent activities, many of the performances have been performed in Romania: *In the Bush*

(1994), *Wolf-Boy* (1995 – two performance), Hikaru Otsubo solo dance performance *Icarus* (1996) and *Icarus, Fruits* (1997).

In 1981, Hikaru Otsubo joined the biggest Buto group in Japan: Dai-Rakuda-Kan, and performed in all their performances, including overseas tours until he became independent.

After having created his own company, he has been performing various works, including his own Koto activities and solo performances.

The performance *The Myth of Faust*, with new powerful dancers, is planned to be performed in Tokyo this coming autumn.

Spectacolul *Icarus* (1997) a primit Premiul Special al Juriului la Festivalul de la Piatra Neamț.

În Septembrie 1997, a primit premiul cel mare din partea publicului în America pentru aceste spectacole Buto.

Spectacolul de *Mitul lui Faust*, realizat cu noi dansatori puternici, este planificat la Tokyo în toamnă.

Mr Hikaru Otsubo was awarded the Special Prize of the Jury at Piatra Neamț Theatre Festival in 1997 for his performance *Icarus* (1997).

In September 1997, Mr Otsubo received the highest praise from the audience in America for this Buto performance.

HIKARU OTSUBO
TAKAYUKI TAKI
AI MINAKE
ERIKO HOMMA

HIKARU OTSUBO

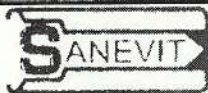
KOONJI

MERRY RAN

SHIGEKI MURAI

reognoșterea
A redirecțor
O stupoare designer
Stage manager

SANEVIT S.A.

VINERI, 29 MAI 1998, ORA 17.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 75'

PAGLIACCIA

după o idee de **Christian Mattis**

regia/directed by: **Christian Mattis**

coregrafie/choreography: **Monique Schnyder & Christian Mattis**

costume/costumes: **Monique Schnyder & Hildegard Löhrer**

muzica/music by: **Bobby McFerrin, Heavy D and the Boys, Marilyn Monroe, Nino Rota, Steve Reich, Michel Nyman, Mita Alphorn Quartet, Yoyo Ma & Bobby, J. S. Bach, A. Filetta**

distribuția/cast:

joc, dans, mișcare/play/dance/movement: **Monique Schnyder**

Pagliaccia sau Pierretta, stângacea, femeia clovn, pandantul feminin a lui Pierrot.

Ideea fundamentală pentru Pagliaccia este costumul: un combinezon alb, foarte amplu, în care înoată, ale cărui mâneci și pantaloni sunt peste măsură de mari.

Acest costum este un tot.

Din acest costum iese la suprafață un personaj pe care îl definim într-o nouă manieră. Pagliaccia este curioasă, indiscretă, dar în același timp timidă și fragilă. Un personaj la fel de bătrân precum modelul.

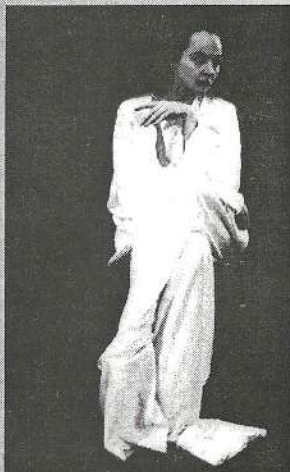
Conținutul

istoriei este simplu și el. Pagliaccia re trăiește câteva situații din viața sa: nașterea, copilăria, obrznicia școlăriței, vârsta adultă, bunică și, în sfârșit, întâlnirea cu moartea.

Din punctul de vedere al formei, abordăm câteva registre de artă teatrală: dans, acrobație, mimă, joc de măști, vizuale și imagistice. Piesa atinge mișcarea pură, este total independentă de limbă și voce.

Povestim o istorie extrem de veche, deloc nouă. Doar modul diferă.

Monique Schnyder & Christian Mattis

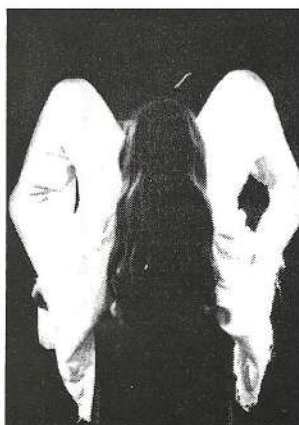
Pagliaccia: female clown, buffoon, fool, pantaloon, Pierette...

The fundamental idea for Pagliaccia originated from a costume. An over-sized white baggy overall with sleeves and legs far too long. This costume is the focal point of the show. A character grows out of this costume: Pagliaccia. Inquisitive and astonished but at the same time shy and fragile. A character as ancient as the world.

The content of the story is simple. Pagliaccia experiences several stages of her life. Birth, babyhood, saucy schoolgirl, teens, womanhood, grandmother and the final encounter with death.

Pagliaccia uses on several theatrical techniques. Dance, acrobatics and mime combined with strong visual images. The originality of this show lies not in the age-old tale, but in HOW it is told.

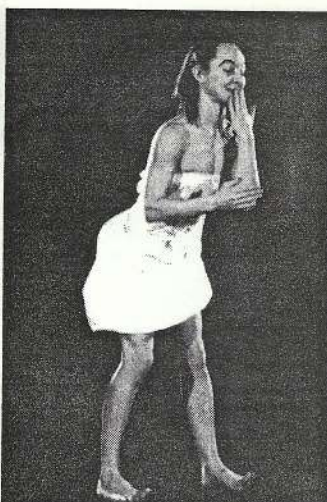
Monique Schnyder & Christian Mattis

Pagliaccia was awarded the First Prize, 1995, by the St. Ingbert Theatre Festival, Germany.

Premiul Întâi a fost decernat spectacolului **Pagliaccia** la Festivalul de Teatru 1995 St. Ingbert, Germania.

CHRISTIAN MATTIS
Specialist elvețian în fotografie, grafică și expresie corporală, Christian Mattis s-a format la Paris. Urmează o ucenicie de 3 ani la marele maestru de mimă Etienne Decroux, în vârstă de 80 de ani. Devine fotograf și cameraman de "curte". În același timp frecventează școala de circ a lui Pierre Etaix și Annie Fratellini. După un an de muncă cu diverse grupuri în Canada, revine la Berna în 1978. De atunci Christian Mattis pune în scenă, face coreografie și este profesor în Elveția și străinătate. Face turnee în toată Europa, în Statele Unite, în Canada și în Australia. În 1984 fondează teatrul TETRA și în 1989 teatrul de mișcare "paradogs". În cursul anului 1994, fondează împreună cu Monique Schnyder și Martin Henzi, la Berna, o nouă companie - LYNX.

Christian Mattis este profesor la academii de teatru, facultăți de sport, festivaluri de dans, clinici psihosomatice, școli de profesii sociale, seminarii de ritm - preocupările sale cele mai importante fiind regia și scenografia.

Monique Schnyder - Se naște la Lucerna. De mic copil practică gimnastica acrobatică. În același timp ia lecții de balet. În timpul uceniei se perfecționează intensiv în dans. Urmează apoi formarea profesională ca mim la Teatrul Comart din Zurich, urmat de un an suplimentar la "ch Tanztheater".

Monique Schnyder făcea deja parte din primele turnee ale teatrului "Movers": "beautiFOOLS" (1986) și "BABYZARR" (1987), două piese ale lui Christian Mattis. Mai târziu devine membră co-fondatoare la teatrul de mișcare "paradogs". De aici rezultă mai multe reprezentații ale căror coregrafii sunt semnate de către Christian Mattis, reprezentații cu sălile arhipline cum ar fi: "mov'in", "Die Farbenspinner" sau "Rotkappechen". Monique Schnyder este de asemenea profesor de acrobatică, pe lângă improvizație teatrală și expresie corporală, în diverse școli dintre care amintim Comart, din Zurich.

Monique a fost, în mod sigur, membră "paradogs" care avea picioarele făcute pentru dans. Ea a primit din leagăn sensul comediei. Cu *Pagliaccia*, Monique poate să-și îmbogățească continuu stilul, maniera sa atât de personală și atât de profundă de a se mișca. Capacitatea, forța, șiretenia, bucuria de a juca și experiența sunt fundamente ale creației sale.

Christian Mattis

After graduation, the photographer, graphic artist/designer and specialist of expressive movement went to Paris to start his three-year apprenticeship with Etienne Decroux, the 80-year-old dean of mime. At his school, Christian Mattis did also the job of a "court photographer" and filmmaker. At the same time he joined the circus school of Pierre Etaix and Annie Fratellini. After a year in Canada where he worked with different companies he went back to Bern. Since then, Christian Mattis has acted, directed, choreographed and taught at home and abroad and has been on tour all over Europe, USA/Canada and Australia. In 1984 he founded the TETRA-Theatre company and in 1989 the moving-theatre company "paradogs" disbanded in 1994). In 1994, Christian Mattis founded a new company - LYNX - in Bern, with Monique Schnyder among others. Christian Mattis teaches at colleges of physical education, dance festivals, psychosomatic clinic, schools for social work, drama schools, rhythmic workshops, etc. His main occupations today however, is directing and choreography.

Monique Schnyder grew up in Lucerne. She took with gymnastics and ballet classes at a very early age. During her training as dentist assistant she continued her dance training. Subsequently, she enrolled at Comart a theatre school in Zurich where she received professional training as actress, specialising in movement theatre. A one-year enrolment at "ch Tanztheater" followed. She was one of original members of "Movers" (1986) and participated in the first tours of the company: "beautiFOOLS" (1986) and "BABYZARR" (1987), both choreographed by Christian Mattis. She was co-founder of "paradogs". In this company she featured in several full-length choreographies of Christian Mattis, including "mov'in", "Die Farbenspinner" and "Rotkappechen". Besides her engagement as performing artist, Monique Schnyder teaches

acrobatics and theatre and movement improvisation at several schools in Switzerland, Comart among others. Monique Schnyder was definitely the "paradogs" member who displayed the most dancing spirit. furthermore she is a born comedian. In *Pagliaccia* she has the opportunity to develop her personal style even further. Skill, zaniness, pranks, enthusiasm and experience are the foundation of her work."

KETTENSEELE - PROJECT

Cracovia, Polonia

VINERI, 29 MAI 1998, ORA 23.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 60'

K E T T E N S E E L E

scenariul/a text by: **Hartmut Fischer & Ekkehart Opitz**

regia/directed by: **Hartmut Fischer & Ekkehart Opitz**

muzica/music by: Formația **MONDO CANE**

scenografia/set design by: **Kettenseele-Project**

distribuția/cast:

Hartmut, "regizorul": **Hartmut Fischer**

Eki, "actorul": **Ekkehart Opitz**

instrumentiști: **Maciej Strojny, Jacek Ryszkiewicz, Boguslaw Kaleta**

Hartmut Fischer s-a născut la Tübingen la 12 mai 1967. În 1991 și 1992 a lucrat la Institutul Goethe din Staufen, perioadă în care el a fost principalul organizator al Festivalului "Zilele culturii polone" (aprilie 1991). Din 1993 locuiește la Berlin unde colaborează cu Schauspiel Theater Ensemble. În prezent Hartmut Fischer conduce propria galerie: "Cafeneaua literară a Julietei".

Ekkehart Opitz s-a născut la Hamburg la 13 mai 1967. În 1990/1991 a fost organizatorul principal al Festivalului de la Tübingen (a XVI-a și a XVII-a ediție). Între 1993 și 1997, a studiat la Lüneburg organizând diferite proiecte referitoare la filme. În prezent, locuiește la Hamburg unde conduce agenția sa de artă.

Hartmut Fischer și Ekkehart Opitz au început să colaboreze în 1987, când s-au alăturat legendarului Club Voltaire din Tübingen. Ei organizau ateliere de lucru pentru actori, întâlniri care promovau arta teatrală, cabaretul, producții artistice video independente. În 1992, au fondat "Cafeneaua literară a Julietei" la Clubul Voltaire cu scopul de a prezenta cele mai interesante cărți care leagă filosofia de arta erotică (de exemplu D.A.F., de Sade, G. Bataille, etc.). Din 1992, colaborează cu Mondo Cane (o formație poloneză) în cadrul Proiectului "Kettenseele".

Prezențe internaționale

1991 – Festivalul "Mensch und Machine", Freiburg, Germania

1992 – "Medienkunstfest", Tübingen, Germania

1994 – Săptămâna Culturală Poloneză, Berlin, Germania

– Festivalul Fringe, Edinburgh, Marea Britanie

1995 – Reminiscențe teatrale XX, Cracovia, Polonia

– Al III-lea Festival Internațional Dionis",

Ciechanow, Polonia

1996 – A IV-a Săptămână Internațională de

Teatru, Bialystok, Polonia

– Festivalul de Artă Nouă, Tübingen, Germania

1997 – Colaj Teatral Internațional, ediția a V-a,

Sanok, Polonia

– "Uroczysko" Întâlnire de Natură și Artă,

ediția a II-a, Suprasl, Polonia

Hartmut Fischer was born in Tübingen on May 12th, 1967. In 1991 and 1992 he worked with Goethe Institute in Staufen. At that time he was one of the main organisers of Polish Cultural Days Festival (April 1991). Since 1993 he has been living in Berlin where he has co-operated with Schauspiel Theater Ensemble. At present, Hartmut Fischer manages his own gallery – "Juliet's Literary Café."

Ekkehart Opitz (born in Hamburg on May 13th, 1967) was the main organiser of Tübingen Festival (the 16th and 17th editions) in 1990 and 1991. Between 1993 and 1997, he studied in Lüneburg organising various projects connected with movies and off-theatre happenings. At present, he lives in Hamburg where he runs his own art agency.

Hartmut Fischer and Ekkehart Opitz got united in 1987 as they joined the legendary Club Voltaire in Tübingen. They used to organise workshops for actors and meetings promoting performing arts, cabaret, independent video-art productions. In 1992, they established "Juliettes Literaturcafe" in Club Voltaire to introduce the most interesting books connecting philosophy with erotic art (like D.A.F., de Sade, G. Bataille, etc.). Since 1992 they have been co-operating with **Mondo Cane** (a Polish band) within **Kettenseele-project**.

Kettenseele – main shows

1991 – "Mensch und Machine" Festival, Freiburg, Germany

1992 – "Medienkunstfest", Tübingen, Germany

1994 – Polish Cultural Week, Berlin, Germany

– Fringe Festival, Edinburgh, United

Kingdom

1995 – Theatrical Reminiscence XX, Krakow,

Poland

– 3rd International "Dyonysos" Festival,

Ciechanow, Poland

1996 – 4th International Week of Theatre,

Bialystok, Poland

– New Arts Festival, Tübingen, Germany

1997 – 5th International Theatrical Collage,

Sanok, Poland

– 2nd "Uroczysko" Nature and Art Meeting,

Suprasl, Poland

Spectacolul **Kettenseele Project** reprezintă un efort comun al celor doi actori-interpreti germani – **Hartmut Fischer și Ekkehart Opitz** – și membrii formației **MONDO CANE** din Cracovia – **Maciej Strojny, Jacek Ruskiewicz, Boguslaw Kaleta**.

La început spectacolul era bazat pe idei din *Programul Sistemului* de Hegel și Hölderline care avertizau cu privire la felul de a negocia cu fiecare stat.

După primele experimente și încercări, membrii **Kettenseele-Project** au început să schimbe acest proiect. Dinați de gândurile lui Hegel și Hölderline, artiștii au acordat o mai mare atenție "filosofiei tragediei" abordată de Nietzsche și Dostoievski, cu felul ei de a înțelege fiecare individ în parte.

"**Kettenseele**" este un spectacol dur, drastic și răpitor prin mesaj și expresie. Impresia lăsată este aceea pe care o ai când primești un pumn în față: durere, o ceață roșiatică și un întineric neașteptat, curând după aceea...

... Agresivitate acumulată, imagini șocante, și o muzică copleșitoare într-un spectacol care de-abia dacă durează o oră atrag atenția spectatorului cu o forță incredibilă și-l obligă să se concentreze, ținându-și respirația până când este lăsat singur cu gândurile sale într-o tăcere bruscă...

Jer, Kürer Poranny

Teatrul, variat ca și lumea: (...) O posibilitate teatrală – cu care mă acomodez greu, dar nu pot să nu vorbesc despre ea – a fost prezentată duminică seara de doi berlinezi în spectacolul "**Kettenseele**". Rock agresiv, imagini dure, publicism inestetic, concret și direct, pretind să fie singurele modalități de comunicare cu publicul tânăr. Multe mulțumiri organizatorilor Festivalului "Reminiscențe" pentru că ne-au prezentat acest spectacol.

Marek Mikos, Gazeta Cracoviei

Mondo Cane a fost formată în 1988 de către trei muzicieni: **Maciek Strojny** – chitarist și voce, **Jacek Ruskiewicz** – baterie, și **Boguslaw "Buniak" Kaleta** – contrabas. Chiar de la început, formația a încercat să evolueze cu idei proprii balansând pe marginea a numeroase stiluri muzicale: rock, avangardă și muzică industrială. Regulile principale sunt: cercetări și experimente cu sunete noi. Este greu să te ții departe de influențe, dar **MONDO CANE** evită alunecarea în tipare, construindu-și un stil propriu în concordanță cu tendințele actuale. Cei trei muzicieni colaborează adesea cu alți artiști (nu numai muzicieni) și participă la diferite happening-uri.

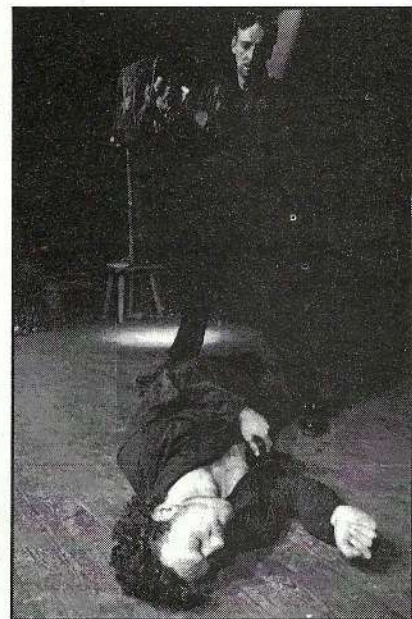
The theatrical play **Kettenseele Project** was made as a common efforts of two German actors-performers – **Hartmut Fischer și Ekkehart Opitz** – and members of the band **MONDO CANE** of Krakow – **Maciej Strojny, Jacek Ruskiewicz, Boguslaw Kaleta**. In the beginning, the performance was based on ideas contained in Hegel's and Hölderline's *Systemprogramm* which warn against trade-like playing with any State.

After the first experiments and experiences, the members of **Kettenseele-Project** started to change their project. Dominated by Hegel's and Hölderline's thoughts, the artists paid some more attention to Nietzsche's and Dostoievski's "philosophy of tragedy" with its way of understanding every single individual.

"**Kettenseele**" is a hard show, drastic and predatory in its meaning and its way of expression. The impression you get is comparable to the one you get when hit in the face with a fist: pain, red mist and unexpected darkness soon after...

(...) Accumulated aggression, shocking pictures and overpowered music in less-than-one-hour-long show grab one's attention with incredible power and force him into concentration holding his breath up to the moment when the spectator is left alone with his thoughts in a sudden silence...

Jer, Kürer Poranny

Theatre, varied like the world: (...) Theatrical possibility – which I feel hard to deal with, but I cannot be silent about – was presented on Sunday night by two Berliners in "**Kettenseele**" performance. Aggressive rock, rough pictures, usage of anti-aesthetic concrete and straight **publicism** are claimed to be the only way to communicate with the younger part of the audience. Thanks a lot to the organisers of „Reminiscențe" Festival for having showed this to us.

Marek Mikos, Gazeta Cracoviei

Mondo Cane was formed in 1988 by three musicians: **Maciek Strojny** – guitarist and singer, **Jacek Ruskiewicz** – drummer, and **Boguslaw "Buniak" Kaleta** – bass. From the early beginning, the band has been trying to evolve with their own ideas balancing on the edge of many musical styles, such as rock, avant-garde, and industrial music. Their main rules are: searching and experimenting new sound. It is hard to stay away from influences, but **MONDO CANE** consequently avoids running into patterns, building up their own style which corresponds to present-day trends. The three musicians often co-operate with other artists (not only musicians) and take part in many different happenings.

Compania PANNALAL'S PUPPETS

Vessy, Elveția

VINERI, 29 MAI 1998, ORA 17.00, MUZEUL DE ARTĂ

DURATA SPECTACOLULUI: 40'

C E I Ș A P T E C O R B I

după/ adapted from Frații Grimm

regia / directed by:

muzica / music by: **Tina & Michel Perret-Gentil**

scenografia / set & costume designer:

distribuția/cast:

Tina & Michel Perret-Gentil

Teatrul PANNALAL'S PUPPETS a luat ființă în anul 1973, la Udaipur, India.

Am studiat arta marionetelor tradiționale din Rajasthan la Institutul Bartiya Lok Kala Mandal sub direcția lui Shri Devi Lal Samar. Maestrul Pannalal ne-a învățat și ne-a insuflat dragostea pentru teatrul de marionete. Primele producții ale companiei au fost puternic marcate de o tradiție orientală. Câțiva ani mai târziu, întâlnirea cu "maestrul umbrelor", Ida Bagus Géria din Bali, dădea un impuls nou muncii noastre. În consecință, studiind câteva piese din repertoriul tradițional al teatrului din Bali, am conștientizat virtuțile și utilitatea basmelor.

Interesul crescând, ne-am întors, în mod natural, către propriile noastre rădăcini culturale. Și chiar în acest moment copii noștri au ajuns la vârsta poveștilor. A fost o experiență pedagogică care ne-a îmbogățit mult.

Imaginea basmelor este cea a Omului față în față cu misterele vieții.

Până acum am realizat peste douăzeci de spectacole. Repertoriul se compune din creații, din adaptări de basme, de romane sau piese de teatru. O bună parte din producții sunt rezervate adulților.

PANNALAL'S PUPPETS este un teatru itinerant; se deplasează la Geneva, în întreaga Elveție și foarte mult în străinătate. Am reprezentat Elveția la numeroase festivaluri internaționale de teatru și marionete (peste 70 de participări), cinci dintre producțiile sale obținând premii:

Dansuri indiene, în anul 1978, la Lyon; *Escorial*, în anul 1992, la Pecs - diploma UNIMA; *Homo circus*, în anul 1989, la Pecs - diploma UNIMA; în anul 1991, la Zagreb - Premiul juriului; în anul 1994, la Botoșani - Premiul juriului; în anul 1995, Subotica - Premiul de interpretare; în anul 1996, la Nancy - mențiunea "Masquerades"; *Auguste, Anatole & C*, în anul 1996 Nancy - Premiul juriului copiilor; *Cei șapte corbi*, în anul 1997, Subotica - Premiul special al juriului.

Michel Perret-Gentil

PANNALAL'S PUPPETS was set up in 1973, in Udaipur, India.

We studied the art of traditional puppets of Rajasthan at the Bartiya Lok Kala Mandal Institute under the guidance of Shri Devi Lal Samar. Master Pannalal taught and conveyed to us the love for puppet theatre. The company's first productions were, therefore, of a markedly Oriental tradition.

A few years later, our encounter with Ida Bagus Géria of Bali, the "master of the shadows", gave a new impulse to our work. Consequently, we came to apprehend the virtues and utility of fairy tales by studying the traditional repertoire of Bali theatre.

As our interest increased, we naturally turned to our own cultural roots. At that time our children reached the age of fairy tales. It materialised into a pedagogical experience which enriched us a lot.

The recurrent image of the fairy tales is that of Man facing the mysteries of life.

We have realised over twenty performances. Our repertoire contains creations, adaptations from fairy tales, novels or plays. Most of our productions are intended to the adult audience.

PANNALAL'S PUPPETS is an itinerant company; we have been touring to Geneva, across Switzerland and quite a lot abroad. We have represented Switzerland in many international theatre and puppet festivals (over 70 participations), five of our productions being awarded:

Indian Dances, in 1978, Lyon; *Escorial*, in 1992, Pecs - UNIMA Diploma; *Homo Circus*, in 1989, Pecs - UNIMA Diploma; in 1991, Zagreb - Jury's Award; in 1994, Botoșani - Jury's Award; in 1995, Subotica - Award for Acting; in 1996, Nancy - "Masquerades" Note; *Auguste, Anatole & C*, in Nancy - Children's Jury' Award; *The Seven Ravens*, in 1997, Subotica Jury's Special Award.

Michel Perret-Gentil

Basmul se termină întotdeauna bine. Binele învinge mereu răul. Lupta între cele două polarități este drama interioară care trăiește în fiecare ființă. Copilul o trăiește în mod inconștient și, chiar dacă se identifică întotdeauna cu eroul, el știe, de asemenea în mod inconștient, că poartă cu el scorpiu sau dragonul. Înțelegem atunci destinderea și bucuria care o dovedesc simțind că în profunzimea sa se află o spadă aurită care poate ține în șah toate forțele răului. Imaginile basmelor dezvăluie întreaga grandoare a viitorului din fața copiilor. Basmele fortifică în ființele lor credința în viață și le dă curajul și forța necesară. Am putea spune că, în viața obișnuită, răul este de multe ori cel care învinge. Dar noi credem că, înainte de a arăta copiilor

Fairy tales always end well. The good prevails over the evil. The struggle between the two polarities is the inner drama living in each and every being. A child experiences it unconsciously and, even if they always identify themselves with the hero, a child knows, at a subconscious level as well, that he carries along the old hag or the dragon. We then understand the relaxation and the joy they prove feeling that deep down there is a gold sword which can check all evil forces. Fairy tale images unveil to children the whole grandeur of their future. Fairy tales strengthen their belief in life and give them the courage and the strength they need. We could say that, in the everyday life, the evil most often wins. But we strongly believe that before showing to children the tragic side of the

aspectul tragic al cotidianului, trebuie să-i ajutăm să vadă partea bună a vieții și a ființei umane, trebuie să-i facem să înțeleagă că umanitatea poate să ajungă la binele absolut.

Tina și Michel Perret - Gentil

daily toil, we should help them see the bright side of life and human being; we should make them understand that mankind can reach the ultimate good.

Tina & Michel Perret - Gentil

“Anul Grimm a favorizat prezentarea unei serii de basme la Teatrul de marionete din Zurich. În octombrie (1997), PANNAL'S PUPPETS cu *Cei șapte corbi* au ținut scena trei săptămâni cu mare succes. Prin demnitatea derulării sale, piesa oferă ocazia de a trasa câteva idei universale asupra reprezentăției sau jocului basmelor.”

Gerhard Roder

“The year of the Grimm brothers offered the opportunity of presenting a series of fairy tales at The Puppet Theatre in Zürich. In October 1997, *The Seven Ravens* of PANNAL'S PUPPETS ran successfully for three weeks. By its dignified performance, the play offers the chance to emphasise some universal ideas on fairy tale performance or play.”

Gerhard Roder

“Este o manieră total diferită cu care Tina și Michel tratează subiectul. Ei abordează basmul celor șapte corbi cu cinste și cu respectul cuvenit. Basmul este prezentat de o asemenea manieră încât zărim ce intensitate secretă, ce forță sufletească se ascunde în materie. Un povestitor trezește imaginile adormite. Aceste imagini sunt în întregime personale și sunt descoperite ca o profunzime spirituală. (...) Piesa se articulează în trei părți: acasă, în univers și pe muntele de sticlă. Sunt două schimbări de decor. Ei sunt convingători prin idee;

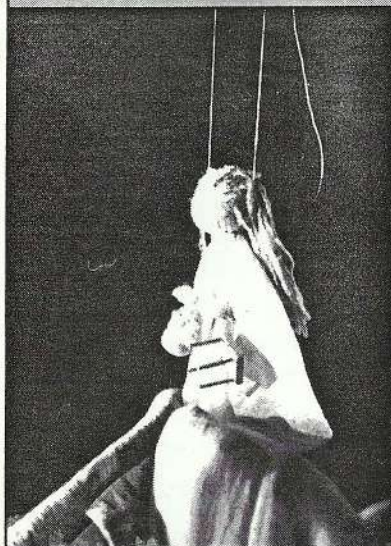
de două ori povestitoarea este decorticată de unul din veșmintele-decor. Acest act simplu are o semnificație simbolică; după o lungă căutare a fraților, aceasta este o căutare a reînvierii și a împlinirii care trebuie extrasă din straturi profunde. Este vorba de esență, de realitatea umană, care trebuie decorticată dacă omul vrea să-și îndeplinească destinul.”

Ernst Gärtner

“Tina and Michel approach the subject in a totally different manner: honourably and respectfully. The fairy tale is presented in a such a way that we can have a glance at the secret intensity, the strength of the mind hiding in the matter. A storyteller awakens the sleeping images. These images are completely personal and they are discovered as if they were a personal spiritual depth. (...) The play is constructed in three parts: at home, in the universe, and on the glass mountain.

There are two changes of set. They are convincing by means of the idea; the storyteller is husked of her clothing-set twice. This simple gesture has is symbolical; after a long quest for the brothers, this is a quest for resurrection and of fulfilment which should be extracted from the deep layers. It is about essence, human reality which needs husking if man wants to fulfil his destiny.”

Ernst Gärtner

TEATRUL DE CAMERĂ

(KAMARASZINHAZ)

Budapesta, Ungaria

SÂMBĂTĂ, 30 MAI 1998, ORA 19.00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 120'

P E S C Ă R U Ș U L

de / by **A. P. Cehov**

piesă în patru acte și trei părți

versiune scenică de **Alföldi Róbert** după **Horvai István**

regia artistică/directed by: **Alföldi Róbert**

decor/set designer: **KENTAUR**

costume/costumes by: **Bartha Andrea**

asistent de regie/assistant director: **Ràcz Erzsébet**

distribuția / cast:

Arkadina: **Vàri Eva**

Treplev: **Kamaràs Ivàn**

Sorin: **Horvàth Ferenc**

Nina Zarecinaia: **Szalay Mariann m.v.**

Șamraev: **Jakab Csaba**

Polina Andreevna: **Illyés Mari**

Mașa: **Pokorny Lia**

Trigorin: **Ràtóti Zoltàn**

Dorn: **Ujvài Zoltàn**

Medvedenko: **Haas Vander Péter**

Noua conducere a Teatrului de Cameră din Budapesta și-a început activitatea la 1 ianuarie 1991 cu un nou sistem organizatoric bazat pe o nouă concepție artistică, contruind un teatru nou înflorit.

Teatrul de Cameră din Budapesta are trei secții: Dramă, Opera de cameră din Budapesta și Teatru-Dans Central European. teatrul trei spații de joc în Budapesta.

Unul dintre proiectele care s-au bucurat de un deosebit succes a fost cel din 1992 despre Kierkegaard: spectacolul *Jurnalul Seducătorului* de Nagy Andras.

Premii: 1991: Festivalul Național de Teatru – 7 premii; în 1992, din cele 10 premii Jfszai (Premiul special anual pentru oamenii de teatru), patru au revenit Teatrului de Cameră din Budapesta, un eveniment fără precedent în ultimii 40 de ani; 1993: Premiul Consiliului Municipal pentru cel mai bun spectacol maghiar al anului: *Jurnalul Seducătorului* de Nagy Andras; 1994:

Premiul Consiliului Municipal pentru cea mai bună regie și cel mai bun rol principal masculin: *Eduard II*; Festivalul Național de Teatru: premiul pentru cel mai bun rol principal masculin și pentru cel mai bun rol secundar masculin.

Turnee internaționale: *Leonce și Lena* la Amsterdam (1992), și la Festivalul Culturii Europene de la Graz (1993) și la Teatrul Odeon Viena (1993); *Roata țiganului* La Teatrul Accent Viena (1993); *Jurnalul Seducătorului* la Săptămâna Culturală Maghiară de la Copenhaga (1993); *Eduard II* la Festivalul de Teatru Sitges, Spania, și la Festivalul de Teatru de la Nitra Slovacia (1994).

The new management of the theatre started their work on January 1st, 1991, with a new organising system based on a new artistic conception, building a freshly new theatre. Budapest Chamber Theatre runs three divisions: Drama, Budapest Chamber Opera and Central Europe Dance Theatre. It has three venues in Budapest. One of their most successful projects was in 1992 before performing a new Hungarian drama about Kierkegaard.

Awards: National Theatre Festival (1991) – 7 prizes; in 1992, four out of ten Jfszai Prizes, an unprecedented event in 40 years; City Council Award in 1993 – Best new Hungarian Drama of the year: Nagy Andras' *Seducer's Day*; City Council Award in 1994 – *Edward II*: Best director and best actor in the leading part; National Theatre Festival: Best actor in the leading part and best actor in a supporting role.

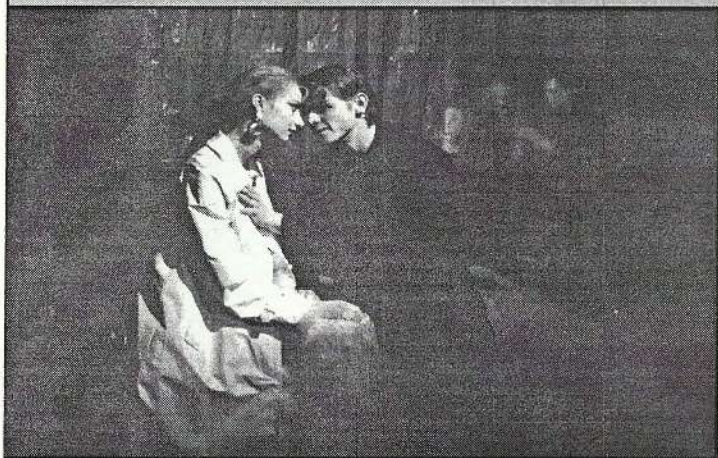
Tours: *Leonce and Lena* to Amsterdam (1992), to Europe Cultural Festival in Graz (1993) and in Vienna Odeon Theater (1993); *Gypsy Wheel* in Vienna Akzent Theater (1993); *Seducer's Diary* in Hungarian Cultural Week in Copenhagen (1993); *Edward II* in Sitges Festival, Spain and Nitra Theatre Festival, Slovakia (1994).

László Székely, scenograful companiei, este renumit pentru scenografia concertelor lui Pavarotti. El a realizat scenografia Concertului "Trei tenori" de la Los Angeles, 1994.

Oamenii mănâncă, beau, iubesc, plâng. Păsările zboară. Oamenii stau și așteaptă; poate vor zbura într-o zi. Ei aleargă; poate vor ajunge undeva în cer. Ei aleargă mereu dar nu ajung nicăieri, nici sus în cer, nici în adâncuri. Ei se opresc deodată pentru că nu știu încotro să o ia. S-au întors – nu pot face altceva – acolo unde au iubit, au mâncat și au așteptat. Nu se mai uită la păsări, dar ele continuă să zboare și oamenii stau, unul lângă altul, stau și așteaptă.

"Trupurile oamenilor devin cenușă, ele sunt transformate în piatră, apă, nori, de către materia infinită, iar sufletul lor devine esență. Eu sunt această esență. Acesta sunt într-adevăr eu. Conștiința oamenilor și instinctul animalelor mi-au dat această esență iar eu îmi amintesc totul."

A.P. Cehov

Cel mai palpitant *Pescăruș* pe care l-am văzut vreodată este cel al Teatrului de Cameră Budapesta.

Spectacolul îți stimulează simțurile și simțirea. Ești captivat de culori – fiecare are sensul ei distinct. Cred că fiecare actor în parte poate fi un pescăruș. Și toți la un loc pot fi un pescăruș. Fiecare dintre noi poate fi un pescăruș. Fiecare dintre ei are un joc amețitor și, în cele din urmă, înțelegi ce vrea să însemne "pescărușul".

Fiecare iubește, dar pe altcineva – așa cum se întâmplă în realitatea de fiecare zi.

PESTI MÜSOR – Program săptămânal, Budapesta

Acest spectacol este foarte proaspăt și ciudat, dar este evident de avangardă. Regizorul nu îl re-citește numai pe Cehov, ci și îl scrutază cu privirea în mod deliberat. Această nouă lectură este suficientă pentru a-i învălui pe cei care ucid cu zâmbetul lor, desfrânat, de sfârșit de veac, pe buze.

Povestea nu prezintă un singur fapt, ci foarte multe. Fiecare dintre personaje are adevărul său propriu.

Ele sunt toate păsări. Pescăruși într-o ceață densă.

Revista ELITE

Mr László Székely, their stage designer is very famous for designing Pavarotti's concerts. He also stage designed the greatest The "3 Tenors" concert in Los Angeles in 1994.

People eat, drink, love, weep. The birds fly. People stand and wait. They may fly some day. They run and they may arrive somewhere up in the sky. They run and run and they arrive nowhere; neither up in the sky, nor deep down. They suddenly stop as they don't know the way. They turn back – there is nothing else they can do – and walk back where they would love, eat and drink. They don't look at the birds anymore but they still fly and people keep standing and waiting.

"The bodies of human beings become ashes. The infinite matter turns them into stone, water, cloud and their souls become the only essence. I am this essence. That is really me. The consciousness of human beings and the instinct of the animals have given me this essence and I remember everything."

A. P. Cehov

The most exciting *Seagull* I have ever seen is the production of Budapest Chamber Theatre.

The performance stimulates your senses and sensibility. You are captivated by the colours – each of them has its own meaning. I can believe each and every single performer is a seagull and together as well. Everybody can be a seagull.

Each of them performs amazingly and finally you understand what the "seagull" is about. Everyone loves but someone else – as in the real everyday life.

PESTI MÜSOR – Weekly Programme for Budapest

This performance is very fresh and bizarre and has a real meaning. It is also very avant-garde. The director not only re-reads Chekhov but intently gazes at it. This re-reading is enough to wrap those who kill with their lustful, century-end smile on their face. The story does not have only one fact but lots of. Each of the characters has its own truth.

They are birds. Seagulls in the heavy fog.

ELITE MAGAZINE

TEATRUL DE COMEDIE

București

DUMINICĂ, 31 MAI 1998, ORA 19,00, SALA TEATRULUI TINERETULUI

DURATA SPECTACOLULUI: 1 H 30'

PĂLĂRIA

după *Un chapeau de paille* de Eugène Labiche

regia/directed by: **Horațiu Mălăele**

costume/costumes by: **Lia Manțoc**

decoruri/set designer: **Puiu Antemir**

muzica/music by: **Dorina Crișan Rusu**

coregrafia/choreography: **Florin Fieroiu**

distribuția/cast:

Fadinard: **George Mihăiță**
Nonacourt: **Cornel Vulpe**
Vezinet: **Gheorghe Dănilă**
Bobin: **Radu Bânzaru**
Felix: **Alexandru Pop**
Tardiveau: **Candid Stoica**
Beauperthuis: **Iurie Darie**
Emil: **Dan Tudor**
Achille: **Tudor Chirilă**
Claire (Conchita): **Gabriela Popescu**
Baroana: **Virginia Mirea**
Hélène, fiica lui Nonacourt: **Delia Nartea Lucaci**
Anad's Beauperthuis: **Mihaela Teleoacă**
Virginie: **Delia Seceleanu**
Rude, nuntași: **Adina Cristescu,**
Mihaela Măcelaru,
Șerban Georgevici,
George Grigore

Eugène-Marie Labiche

s-a născut la Paris la 5 mai 1815 și a murit la 13 ianuarie 1888.

Autor a peste o sută de comedii și vodeviluri, a scris multe dintre ele în colaborare Michel Clairville, Gondinet sau Augier.

Moralist lucid, lipsit de iluzii observator minuțios al moravurilor, gusturilor, viciilor micii burghezii din vremea celui de-al doilea Imperiu și de la începutul celei de-a treia Republici, le-a ridiculizat în comedii și vodeviluri, lăsând teatrului comic francez, numeroase comedii, remarcabile atât prin cunoașterea profundă a tehnicii teatrale, cât și prin simțul ascuțit al caricaturii. Membru al Academiei Franceze din 1880.

Eugène-Marie Labiche

was born in Paris May 5, 1815, and died on January 13, 1888.

He was the author of over one hundred comedies and vaudevilles, many of them written in co-operation with Michel Clairville, Gondinet or Augier.

He was a lucid moralist, free from illusions, a minute observer of the morals, tastes, petty vices of the bourgeois society under the Second Empire and at the beginning of the Third Republic which he ridiculed in comedies and vaudevilles. The French comic theatre inherited his numerous comedies, remarkable both by the profound knowledge of theatrical technique and by the acute sense of caricature.

He was a member of the French Academy since 1880.

Vodevilul datorează Commediei dell'Arte tot ce Commedia dell'Arte îi datorează lui Plaut: prezentarea scenică și efectul comic. (...) În vodevilul lui Labiche, care se îmbogățește adesea cu mici arii aparent idilice, personajul constituie centrul motor al întâmplării, datorită particularităților sale, care nu exprimă nici idealuri mari, nici pasiuni mari, ci mărunte slăbiciuni ale vieții cotidiene sau, cel mult, sentimentele care să corespundă exigențelor unei vieți înăbușitoare și bine rânduite.

Optica și teatrul lui Labiche se adresează chiar publicului pe care-l redă pe scenă, fără ca acesta să simtă că se recunoaște în ele. Autorul manevrează de sus, observându-i cu minuțiozitate de entomolog obiceiurile și scoțând din ele un ridicol de nestăvilat când le reprezintă pe scenă, la scară mărită. Pentru această operație, el recurge la stil și eleganță, astfel încât să creeze detașarea necesară între autor și obiectul reprezentării – fără să uite vreodată gusturile epocii, știința expunerii scenice.

Vito Pandolfi

“Labiche a scos în evidență și a folosit cu maximă claritate legile comicului. Legi care par foarte simple, după manualul lui Bergson, dar care sunt foarte greu de pus în practică.”

Philippe Soupault

Pălăriile din care țâșnesc hohotele nestăvilite ale comediei, extrase de scamatori inteligenți pentru mai toate categoriile de public, nu sunt o specialitate a teatrului românesc. (...) Destul și bine că Dl. Mălăele are un simț special pentru acest gen și știe cu ingeniozitate cum să-l însceneze. Nu e vorba, „ajutoarele” sunt de cea mai bună calitate: Puiu Antemir imaginează un decor funcțional din trei pereți mobili, al căror alb trimite la lipsa de griji, la convenția clară, generatoare de haz. Costumele Liei Manțoc se joacă între clasicele fracuri alb și negru ale lui Fadinard și al socrului său, exotismul roșu aprins din rochia Conchitei și avangardă pentru veșmintele familiei Nonacourt ori ale Baroanei și nepotului Achille. Propunerile jucăușe (*années folles*) ori grav hazoase ale muzicii Dorinei Crișan Rusu îmbracă sonor, consonând, povestea încurcăturilor din scenă. (...) singurul lucru care ar mai fi fost necesar acestei plăcute comedii regizate de Horațiu Mălăele ar fi fost prezența în scenă a actorului Horațiu Mălăele.

Doru Mareș - Curentul

Vaudeville owes to *Commediei dell'Arte* everything the latter owes to Plautus: staging and comic effort. (...) In Labiche's vaudeville which often enriches with small apparently idyllic arias, the characters is the engine of the plot owing to their features that express neither great ideals not great passions, but petty weaknesses of everyday life or, at the most, the feelings corresponding to the requirements of a suffocating neat and tidy life. Labiche's point of view and drama address to the very audience depicted on the stage without their feeling they recognize themselves. The author manipulates from above, watching their habits with an entomologist's minuteness. He manages to pull an irrepressible ridicule out of them when he introduces them on the stage in full size. To achieve his aim, he resorts to style and elegance so as to create the necessary detachment between the author and the object of representation – without leaving aside the taste of the era, the science of stage exposing.

Vito Pandolfi

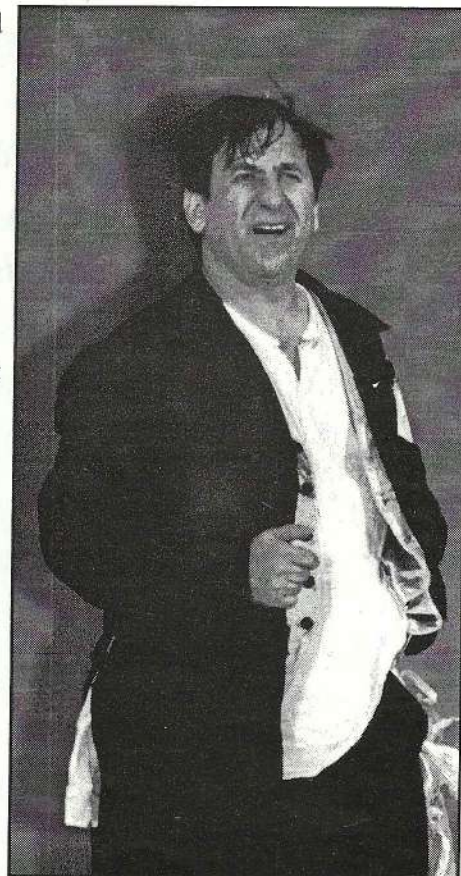
“Labiche highlighted and used the rules of comicality in an extremely clear manner. Rules which seem very simple according to Bergson, but are very difficult to apply.

Philippe Soupault

Hats bursting with roars of laughter extracted by brilliant magicians for almost all kinds of audiences are not the special subject of Romanian drama. (...) Thank God Mr Mălăele has a special sense for this genre and ingeniously knows

how to stage it. To tell you the truth, his “helping hands” are the best at their trade: Puiu Antemir creates a functional set out of three mobile white walls which hint to the lack of worries, clear convention generating laughter. Lia Manțoc's costumes play with the classical white and black tailcoats of Fadinard and his father-in-law, the exotic purple of Conchita's gown and the avant-garde touch of the Nonacourts, the Baron's or Achilles' clothes. The playful (*années folles*) or funny though stern propositions of Dorina Crișan Rusu's music provide with sound, in consonance, the messy story on the stage.

Doru Mareș - Curentul

**Acest Festival nu ar fi avut loc fără ajutorul
doamnelor și domnilor ce urmează, cărora
o mulțumire protocolară este prea palidă pe lângă
prietenia și încrederea ce ne-au acordat-o:**

Silviu Purcărete - Regizor

Constantin Zamfirescu - Teatrul "Anton Pann", Rm. Vâlcea

Valeriu Grama - Studioul "Casandra" al UATC București

Adrian Lupu - Teatrul Darmatic Galați

Tudor Gheorghe

Cristian Theodor Popescu - Compania Teatrală 777

Ion Cojar - Teatrul Național București

Maria Naymark - Teatrul "Monplaisir" Sankt Petersburg, Rusia

Ion Vartic - Catedra de Teatru, Cluj

Ștefan Iordănescu - Teatrul Național Timișoara

Vazcressia Vicharova - Grupul de Teatru, Bulgaria

Hikaru Otsubo - Buto Dance Company, Japonia

Monique Schnyder & Christian Mattis - Pagliaccia, Elveția

Hartmut Fischer/Jacek Ruszkiewicz - Kettenseelee - Project

Tina și Michel Perrt-Gentil - Pannalal's Puppets, Elveția

Szucs Miclos - Teatrul de Cameră, Budapesta,

Dan Vasiliu - Teatrul de Comedie

Textele și fotografiile care s-au folosit în acest caiet program, ne-au fost puse la dispoziție de teatrele participante, cărora le mulțumim.

Traducere și culegere texte: Mihaela Gabor
Tehnoredactare: Cristian Sîrghie (Maart's Co)
Realizator program: Daniela Ursu

Tiparul executat / printed by:
Maart's SRL Piatra Neamț
Tel./Fax: +40(0)33 219790

Printed in ROMANIA

PIATRA NEAMTZ THEATRE FESTIVAL

22 - 31 MAY 1998

Fri 22 05			Young People's Theatre Piatra Neamtz The Closed Door by J. Graham Reid directed by Vlad Massaci 20.00 HC	Cocktail 22.30
Sat 23 05	Mr Marian Popescu - theatre critic, lecturer U.A.T.C. - lectures on The Expressionism: Transition and the Tragic Confusion 11.00: Rotonda TT	Brecht 100 Books on display / acknowledgements to The International Book Fair Frankfurt/Main 12.30: Rotonda TT	"Anton Pann" Theatre Rm. Vâlcea Decameron 650 adapted from Boccaccio directed by Silviu Purcărete 18.00	"Anton Pann" Theatre Rm. Vâlcea Decameron 650 adapted from Boccaccio directed by Silviu Purcărete 18.00
Sun 24 05	Book launch: Contemporary Irish Drama attended by J. Graham Reid author of "The Closed Door" 12.30: Rotonda T T	"Cassandra" Studio U.A.T.C. Bucharest Kill Your Fellow Man by Slawomir Mrozek directed by Dem Rădulescu & George Ivascu 10.30 HC	Drama Theatre Galați The Man Outside by Wolfgang Borchert directed by Cătălin Vasiliu 18.00 F	Tudor Gheorghe one man show The Feast selection from Marin Sorescu's poetry 23.00 HC
Mon 25 05			Theatre Company 777 Bucharest Children of a Lesser God by Mark Medoff directed by Cristian Theodor Popescu 18.00 F	Young People's Theatre Piatra Neamtz Insulting the Audience by Peter Handke directed by Vlad Mugur 23.00 F;HC
Tue 26 05			"Monplaisir" Theatre Sankt Petersburg, Russia The Seagull adapted from A. P. Cehov 18.00	National Theatre Bucharest Toujours l'amour a Dan Puric performance directed by Dan Puric 23.00 F
Wed 27 05	Book launch: The Philanthropist by Hans Magnus Enzensberger translated by Victor Scoradeț 12.30 - Rotonda T T	Babeş-Bolyai University Cluj-Napoca Faculty of Letters, Drama Department Arlecchino in the Mirror directed by Miriam Cuișus & Mona Chirilă 10.30 HC	National Theatre Timișoara The Beggar by Reinhart Johannes Sorge directed by Beatrice Bleont 19.00 F	
Thu 28 05		Pannalal's Puppets Vessy, Switzerland The Seven Ravens adapted from Grimm directed by Tina & Michel Perret Gentil "Elena Doamna" Children's Home 16.00 F	Theatre Group at New Bulgarian University Sofia - Bulgaria Alpine Lights by Peter Turini directed by Vazcressia Vicharova 17.00 F	Hikaru Otsubo Company Tokyo, Japan The Myth of Faust commissioned by the Piatra Neamtz Theatre Festival directed by Hikaru Otsubo 23.00 F
Fri 29 05			LYNX Company Switzerland Pagliaccia by Monique Schnyder & Christian Mattis directed by Christian Mattis 17.00 F	A Polish-German Project Kracow, Poland Kettenseele a performance by Hartmut Fischer & Ekkehart Opitz 23.00 F
Sat 30 05		Pannalal's Puppets Vessy, Switzerland The Seven Ravens adapted from Grimm directed by Tina & Michel Perret Gentil venue The Arts Gallery 16.00 F	Budapest Chamber Theatre Hungary The Seagull by A.P. Cehov directed by Alföldi Róbert 19.00	
Sun 31 05	Press Conference 12.00 - Rotonda TT		Comedy Theatre Bucharest Le Chapeau de paille d'Italie by Eugène-Marin Labiche directed by Horațiu Mălăieie 19.00	Cocktail 21.00

HC - hors concurs ; F - Focus: German theatre

Se vorbește adeseori despre numărul mare de festivaluri de la noi ca despre un fenomen negativ. Personal, consider că e mai degrabă un fenomen firesc după izolarea culturală și închistarea ce au marcat relațiile noastre teatrale înainte de 1989. Iar în măsura în care reușesc să fie cu adevărat internaționale, să provoace un dialog deschis, direct și real între culturi diferite, festivalurile pot constitui o pârghie semnificativă în procesul de realizare a noii arhitecturi europene.

Cât despre numărul lor, nu cred că e cazul să ne alarmăm. El nu este decât premisa unui climat concurențial care nu are de ce să ocolească teatrul. În timp, e foarte posibil ca unele dintre ele să dispară, în timp ce altele își vor consolida poziția în agenda festivalieră europeană. Sunt convins că în aceasă a doua categorie se înscrie și Festivalul de la Piatra Neamț. Strategia lui bine definită, concepția clară și rigoarea organizatorică de care a dat dovadă până acum constituie o garanție în acest sens.

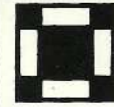
În măsura în care toate elementele vor fi dublate de sprijinul administrației locale, al sponsorilor din zonă, festivalul nemțean va avea cu siguranță o viață lungă.

Sunt sigur că această a 14-a ediție va fi un succes.

Ion CARAMITRU
Ministrul Culturii

RIFIL

CENTRUL INTERNAȚIONAL PENTRU ARTĂ CONTEMPORANĂ
THE INTERNATIONAL CENTRE FOR CONTEMPORARY ART

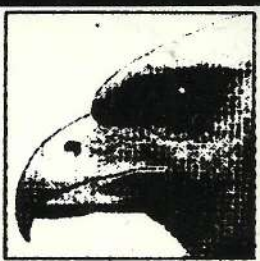

SC

MONTANA S.A.
NEAMȚ

IZOHART SA

VEGA

CONTRAST® srl

MECANICA CEHLĂU

● SOCIN ● Farmacia "URSU" Tg.Neamț ●